

தமிழ் எழுச்சி

(பாநூல்)

ஆசிரியர்

கலைவல்லார் (கலாபூசணம்)

நா.வை. குமரிவேந்தன் (மகேந்திரராசா)

வெளியீடு : இலங்கைக் குமரித்தமிழ்ப் பணிமன்றம்

தமிழ் எழுச்சி (மாநூல்)

நூல்களுக்கு வழங்கும் தொகை
செலவல்ல முதலீடு

ஆசிரியர்

கலைவல்லார் (கலாபூசணம்)
ஆய்வறிஞர் நா. வை. குமரிவேந்தன்
(மகேந்திரராசர்)

வெளியீடு

இலங்கைக் குமரித்தமிழ்ப்பணி மன்றம்,
கிளிநொச்சி.

நூல் அடக்கம்

நூலின் பெயர்	:	தமிழ் எழுச்சி
ஆசிரியர்	:	கலைவல்லார் நா.வை குமரிவேந்தன் (மகேந்திரராசா)
வெளியீடு	:	இலங்கை குமரித் தமிழ்ப்பணி மன்றம் 84 வெற்றி (யெயந்தி) நகர், கிளிநொச்சி.
உரிமை	:	ஆசிரியர்க்கு
முதற்பதிப்பு	:	சிலைத்திங்கள், திருவள்ளூர் ஆண்டு 2048(மார்கழி 2017)
தொலைபேசி	:	+94776203788
விலை	:	உருபா 200

Book Details

Book title	:	ThamizhAzhuchchi
Author	:	Kalaivallar (Kalaapoosanam) Naa. Vai. Kumariventhan (Mahendrarajah)
Copy Right	:	Author
First Edition	:	Chilai thinkal, Thiruvalluvaraandu 2048 (December 2017)
Publication	:	Elankai Kumarith Thamizh pani manram No 84 Jeyanthinagar, Kilinochchi.
Mobile	:	+94776203788
Price	:	200/=

உள்ளே

அணிந்துரை	05
மதிப்பீட்டுரை	12
என்னுரை	17
01. தமிழே வாழ்க!	39
02. தன்மான ஈகம்	41
03. தனித்தமிழ்	42
04. தமிழன்னை	43
05. தமிழ்க்குறள்	45
06. வணிகக் குறள்	47
07. எழுந்துவா	48
08. உனை மறவேன்	49
09. நிறை தமிழ் வளர்க்க வருக!	50
10. தனித்தமிழ்	51
11. தேனோ உனக்கு	52
12. தமிழுயர வழியுண்டோ?	54
13. விழிப்பானோ?	55
14. தமிழரைத்தூண்டு	57
15. வீறுகொண்டெழுக!	58
16. இவன் தான் தமிழன்	59
17. இற்றைத் தமிழன் இயல்பு	60
18. எழுக மொழிகாக்க (இன்றே)	62
19. தமிழ்த் தாய் மகிழ்ச்சி	64
20. கல்வியாளன் கடையகத்தன்	65
21. குலைகின்ற இனமானம்	66
22. தமிழா! என்ன சொல்லப் போகிறாய்?	67
23. தமிழ் வேடதாரி	68

24.	செயல் வீரனாகு தமிழா!	71
25.	பகட்டுத்தமிழன்	73
26.	ஆசிரியப் பெருமகனே!	74
27.	வருக இன்றே	76
28.	பொலிவுறும் தமிழ்	77
29.	தமிழா திருந்துவாயா?	79
30.	உணர்ச்சி பெறுவீர்	80
31.	தமிழனுக்கு உணர்வில்லை	82
32.	புயலே வீசும்	84
33.	தமிழன் யார்?	85
34.	தமிழ்மொழி விடுதலை	89
35.	குறள் நெறிக்கொள்க	90
36.	களங்காண வருக	91
37.	முயற்சியற்றார்	93
38.	மாந்தர் ஓரினம்	94
39.	தமிழனாய் வாழ்ந்திடு!	95
40.	தமிழின்றி வாழ்வுண்டோ!	96
41.	உயிர்ப்புடன் வாழ்வோம்	98
42.	இனம் மீள வழி செய்வீர்	99
43.	விழிப்புறுவ தெந்நாள்?	100

அணிந்துரை

கலாநிதி தமிழ்மணி

அகலாங்கன்

கலைவல்லார் (கலாபூசணம்) நா.வை. குமரிவேந்தன் (மகேந்திர ராசா) அவர்களின் “தமிழ்எழுச்சி” என்ற இந்த பாநூலுக்கு அணிந்துரை எழுதுவது மிகவும் மகிழ்ச்சியை தருகின்றது. வடமொழியையும், ஆங்கிலத்தையும் தமிழ்மொழியோடு கலப்பதை அறவே தவிர்க்க வேண்டும், தமிழர் தமிழராய் பண்பாடு காத்து வாழ வேண்டும் என்ற தனது போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இவர் இந்த பாநூலை வெளியிடுகின்றார். இந்த பாநூலுக்கு தனித்தமிழில் அணிந்துரை எழுதும் ஆற்றல் எனக்கில்லை ஆங்கிலம் கலக்காமல் எழுத முடியும் ஆனால் வடமொழி கலக்காமல் எழுதுவது மிக மிகக் கடினம்.

முழுக்க முழுக்க சமற்கிருத பெயராக வைக்கப்பட்ட தனது பெயரை கருத்து மாறுபாடில்லாமல் “பருதி மால் கலைஞர்” எனத் தமிழ்ப்பெயராக ஆக்கிக்கொண்டு தமிழ்ப்பணி புரிந்த “சூரியநாராயண சாத்திரிகளையும்”, முழுக்க முழுக்க சமற்கிருதப் பெயராக வைக்கப்பட்ட தனது பெயரை கருத்து மாறுபாடில்லாமல் “மறைமலைஅடிகள்” என தமிழ்ப்பெயராக ஆக்கிக் கொண்டு தமிழ்ப்பணி புரிந்த “வேதாசலம் பிள்ளை” அவர்களையும், இவர்களைப் போல் “மணஅழகனார்” எனத் தன் பெயரை மாற்றிக் கொண்டு தமிழ்ப்பணி புரிந்த “திரு.வி.கலியாணசுந்தரம் முதலியாரையும்” தமிழ் உலகம் கண்டுகொண்டுள்ளது.

இப்படிப்பலர் தமிழ்ப்பெயருக்கு மாறிய போதும் மறைமலையடிகளே தமிழ்ப்பெயரால் அழைக்கப்படுகிறார்

என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. "மனோன்மனீயம் சுந்தரனார்", தேவநேயப் பாவாணர், மூ.வரதராசனார் முதலானோர் தமிழ்ப்பற்றோடு சமற்கிருதத்திற்கு எதிராகச் செயற்பட்டனர். இரண்டாயிரம் (2000) ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழோடு கலந்த சமற்கிருதத்திற்கு எதிராக மட்டுமன்றி, 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழோடு கலந்த ஆங்கிலத்திற்கெதிராகவும் இன்று போராட வேண்டி இருக்கின்றது. ஆனால் ஆங்கிலம் பிரித்தறியக் கூடிய வகையில், பிரித்து எறியக் கூடிய அளவில்தான் தமிழில் கலந்துள்ளது. சமற்கிருதச் சொற்கள் பிரிக்க முடியாத அளவிற்கு என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு தமிழில் கலந்து விட்டன.

சங்ககாலமெனப்படும் இற்றைக்கு 2000ம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னேயுள்ள செய்யுள்களில் மூன்று வீத அளவிற்கு கலந்த சமற்கிருதம் இப்போது முப்பது வீதத்தையும் தாண்டி விட்டது. தற்சமம், தற்பவம், என தமிழ்மொழி மரபிற்கு ஏற்ற வகையில் சமற்கிருதச் சொற்களை தமிழில் எழுத முடியுமே அல்லாமல் முழுமையாக தமிழில் எழுத முடியாது. ஏனெனில் சமற்கிருதச் சொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களாக தமிழ் மொழியில் கலந்து விட்டன. தமிழ்மொழியும் சமற்கிருத மொழியும் பிரித்தறியமுடியாத இரட்டைக் குழந்தைபோல் ஆகி விட்டன.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் "சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும்" பின்லாந்து நாட்டிற்குர் "அஸ்கோ பர்மோலா" அவர்களும் தமிழே சமற்கிருதத்தின் தாய் மொழி என நிறுவி யுள்ளனர். சிந்துவெளி நாகரிகம் தமிழருடையது என்றும் தமிழ் மொழியிலிருந்து சமற்கிருதம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்றும் தமிழ்நாடு கோவையில் நடைபெற்ற செம்மொழி மாநாட்டு சிறப்புக் கட்டுரை வாசித்தார் பின்லாந்து நாட்டிற்குர் அஸ்கோபர்மோலா. உலகமொழிகள் யாவற்றிற்கும் தமிழ்மொழியே தாய்மொழியாக இருக்கத் தகுதி படைத்த மொழி என்று மட்டுமல்ல தமிழே உலகின் முதன் மொழி என்பதால் தமிழே உலக மொழிகள் அனைத்திற்கும்

தாய் மொழி என்றும் இன்று பலரும் ஆராய்ந்து நிறுவுகிறார்கள். இந்தச் சிறப்புக்களை அறியாதவர்கள் தமிழரைப் பழித்தும், தமிழைப் பழித்தும், தமிழைப் புறக்கணித்தும் வருகின்றார்கள். இந்த இழிநிலை கண்டு கொதித்தெழுகிறார் குமரிவேந்தன். இவர் மகேந்திரராசா என்ற இவரது பெயரை குமரிவேந்தன் எனக் கொண்டு பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு தமிழ்ப்பணி செய்கின்றார். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்து நெடுந்தீவு நடுக்குறிச்சியில், வைத்திலிங்கம் நாகமுத்து தம்பதிகளின் மகனாக 14.05.1946ல் பிறந்த இவர் இலங்கை மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மின் பொறியியல் துறையில் தேசியப் பட்டயக் கல்வி கற்று இலங்கை மின்சார சபையில் மின் கண்காணிப்பாளராக தொழில் புரிந்து ஓய்வு பெற்றவர்.

இவர் “பெய்யனப் பெய்யும் மழை”, “ஒருங்கிருக்கை நெறி”, “மதுரை எரிகிறது”, “தமிழியற் சான்றோர் பகுதி 1,” “அகனின் விழிப்புக் கதைகள்”, “உலக உயர்தனிச், செம்மொழி செந்தமிழ்” , “தமிழர் இலக்கிய, இலக்கணம்(ஓர் அறிமுகம்), “தமிழர் மெய்யியல் கோட்பாடு (திருக்குறள், ஔவைநூல்)” எனத் தமிழியல் சார்ந்து பல நூல்களை வெளியிட்டவர். இவர் தயாரித்த தமிழர் நாட்காட்டிகள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கன. தனதும், தனது மனைவியின் பெயர்களைத் தனித்தமிழில் மாற்றிக் கொண்டதோடு மகளுக்கும் மகனிற்கும் தமிழ் முறைப்படி திருமணம் செய்து வைத்தவர்.

அரசாங்க விருதுகளாக கலாபூசணம், வடமாகாண முதலமைச்சர் விருது என்பவற்றையும், சமூக மட்டத்தில் பல்வேறு பட்டங்களையும் , கௌரவங்களையும் பெற்றவர். வெளிநாடுகளிலும் சிறப்புப் பெற்றவர். இவரது “தமிழ் எழுச்சி” என்ற இப்பாநூலானது இவர் தனது என்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல “பாவலர் இலக்கியன் அவர்களின் “தமிழ்க் களம்” என்ற நூலிலிருந்து சில மாற்றங்களுடன் சில பாக்களும், இவருக்கு தமிழுணர்வு ஊட்டிய இவரது நண்பர் பொறிஞர், பாவலர், ஆய்வறிஞர், “அகன்” அவர்களின்

“வீறுகொள்” என்ற பாநூலிருந்து சில பாக்களும் தெரிவுசெய்யப்பட்டு தொகுக்கப்பட்ட ஒரு தொகுப்பு நூல் ஆகும்.

தமிழனையும், தமிழையும் பற்றியதாக இந்நூல் அமைகின்றது. தமிழின் சிறப்பு தமிழனின் சிறப்பு என்பவற்றை சொல்லி தமிழினதும் தமிழனதும் இன்றைய நிலையை உணர்ச்சி பொங்க வெளிப்படுத்தும் அருமையான பாடல்களை கொண்டதாக இந்நூல் அமைகின்றது. கவிதை என்பது பொருளில் மட்டும் தங்கியிருப்பதில்லை சொல்லுகின்ற முறையிலும் தங்கியிருக்கின்றது.

இத்தொகுப்பிலுள்ள பாடல்கள் அருமையாக, அழகாக உணர்ச்சி பூர்வமாக அமைந்துள்ளன. “இற்றைத் தமிழன் இயல்பு” என்ற தலைப்பிலான வெண்பாக்களில் கடைசி வெண்பா இற்றைத்தமிழன் இயல்பை “கற்றாண்” என்கிறது.

**“உற்ற தமிழ் மொழிக்கு ஊறு விளைந்திருந்தும்
சுற்றும் பகையழிக்கச் சூழாமல் - முற்றவே
கற்றும் உணர்வின்றிக் கற்றாண் எனக் கிடத்தல்
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு”**

உணர்ச்சியற்றுக் கிடத்தலை கற்றாணிற்கு உவமித்தது நெஞ்சைத் தொடுகின்றது. அதேபோன்று கல்வியாளன் கடையகத்தன் என்ற அகவல் யாப்பில் அமைந்த கவிதையில் தமிழனை “குற்றுக்கல்” என உவமித்து பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

**“ஒற்றுமை அற்றவன், உணர்ச்சி அற்றவன்
கற்ற தமிழை கடைச்சரக்காக்கியோன்
பெற்ற தமிழை பேணாப்பிழைமகன்
குற்றுக் கல்லாய் குந்தியிருப்பவன்.”**

இதே தலைப்பிலான கவிதையில் தமிழனை இன்னும் கேவலமாக “சாய்கடைக் கருங்கல்” என்கிறார்.

**“உற்ற தமிழ்ப் பணி உவந்தே ஆற்றிடச்
சுற்றும் அசையாச் சாய்கடைக் கருங்கல்”**

முதல் இரண்டு பாடல்களில் சுவரிய “கற்றாண் குற்றுக்கல்” ஆகிய உவமானங்கள் ஏற்கனவே பலரால் பயன்படுத்தப்பட்டவை. ஆனால் “சாய்கடைக் கருங்கல்” என்ற உவமானம் முற்றும் புதுமையானது.

“ஆசிரியப் பெருமகனே” என்ற தலைப்பிலான கவிதை தமிழில் சிறிதும் அக்கறையின்றி தமிழை விற்கும் தமிழாசிரியனைச் சாடும் கவிதையாக உள்ளது. அக்கவிதையில்

**“பழகு தமிழ்த்தாய் கழுத்தறுக்கும்
பண்பில் மகனே தமிழ்ப்பகையே”**

என்று சாடுகின்றார்.

அக்காலத்தில் தமிழைக் கற்பித்தோர் தமிழ் பண்டிதர்களாக, தமிழ் வித்துவான்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தமிழை தமிழாகக் கற்பித்தார்கள். தமிழ், தமிழன் என்ற உணர்வோடு தமிழைக் கற்பித்தார்கள் இன்று தமிழ்ப் பட்டதாரிகளும், தமிழில் பயிற்சி பெற்றவர்களும் தமிழறியா தமிழாசிரியர்களாக, தமிழ் உணர்வில்லா தமிழாசிரியராக இருக்கின்றார்கள் என்ற மிகுந்த வேதனையின் வெளிப்பாடாக இந்தக் கவிதை அமைந்துள்ளது.

தமிழை வளர்ப்பதாகச் சொல்லி சலசலப்பை ஏற்படுத்திப் பிரபலம் பெறும் பலபோலித்தமிழர்கள் இவர் சாடுவதற்கு பயன்படுத்தும் உவமை அழகாகவும், பொருத்தமாகவும் இருக்கிறது.

“பனையோலைச் சலசலப்பா தமிழ் வளர்க்கும்?”

பண்புள்ள தமிழுணர்வே தமிழைக் காக்கும்”

என பனையோலைச் சலசலப்பை உவமையாக்கிய விதம் சிறப்பானது. இன்றைய தமிழனின் இழிநிலையை “தமிழன் யார்” என்ற கவிதையில் பின்வருமாறு சொல்கிறார் கவிஞர்.

“இந்நாளில் இத்தமிழன் இழிந்து போனான்
இருங்கோட்டு வேழமென்று பெயரைப் பெற்றோன்
பொந்துக்குள் ஆந்தையென மாறிப்போனான்
பொய்யாற்றில் தற்பெருமை ஓடும் விட்டுச்
சொந்த நலன் ஒன்றினுக்கே வாழுகின்றான்”

சுடர்விளக்கைச் செந்துமிழை அணைத்துவிட்டுமுந்துகிறான்
பிறமொழிக்கு வெளிச்சம் போட

முடைநாற்றக் கொள்கையிலே மூழுகின்றான்”.

விருத்தப்பாவில் அமைந்த இந்தக் கவிதையில் “பொய்யாற்றில்
தற்பெருமை ஓடம் விட்டு” என்று வருகின்ற அடி தமிழர்களின்
இன்றைய நிலையை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றது.
தமிழர்கள் தமது பண்பாட்டைக் கைவிட்டு வேற்றுமொழிப்
பண்பாட்டை கடைப்பிடிப்பதையும், தமிழ் மொழியோடு
ஆங்கிலத்தை கலப்பதையும் முழுதாக வெறுக்கும் இக்கவிஞர்
“தமிழன் யார்” என்ற கவிதையில் “அன்றில்” பறவையை
உதாரணமாக்கியது அற்புதமான கற்பனையாகும். அன்றில்
பறவைகள் துணைமாறிச்சேராதவை . உறங்கும் போதும் ஒரு
கண்ணை மட்டும் மூடிக் கொண்டு மறுகண்ணால் துணையைப்
பார்த்துக் கொண்டு உறங்குபவை. சோடிப்பறவைகளில் ஒன்று
இறந்து விட்டால் மற்றைய பறவை உயிர்வாழாதென்று
இலக்கியங்கள் இயம்புகின்றன. இந்த நுட்பமான விடயத்தை
தமிழோடு ஆங்கிலத்தை சேர்ப்பதனோடு ஒப்பிட்டு பாடிய
இக்கவிஞரை எப்படி பாராட்டினாலும் தகும்.

“அன்றிலுக்கு வேறுதுணை சேர்க்கலாமோ?

அருந்தமிழன் ஆங்கிலத்தை நாடலாமோ?”

பதச்சோறாக சிலவற்றை மட்டும் இங்கே காட்டியுள்ளேன்.
எளிமையான கவிதைகள் என்பதால் யாவரும் இலகுவில்
விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இக்கவிதைகள்
அமைந்துள்ளமை இக்கவிதை தொகுப்பிற்கு இன்னும் சிறப்புச்
சேர்க்கிறது. ஒரு மொழிக்கு இலக்கணம் வகுக்கும் போது
பொதுவாக எழுத்து, சொல் ஆகியவற்றிற்கும் அதற்கும் மேலாக
என்றால் கவிதைக்குரிய யாப்பு, அணி என்பவற்றிற்கும் மட்டுமே
இலக்கணம் வகுப்பார்.

ஆனால் தமிழில் தமிழ் மொழியைப் பேசுகின்ற தமிழர்களின் வாழ்க்கைக்கும் இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் தமிழர் வாழ்ந்த நிலத்திற்கும் இலக்கணம் வகுத்தார்கள். பொருள் இலக்கணம் இவற்றையே பேசுகின்றது. இத்தகைய பெருமை பொருந்திய தமிழ் மொழியை வேற்று மொழியோடு புணர்த்துவது சிங்கத்தோடு சிறுநரியை புணர்த்துவதற்கு ஒப்பாகும் என்பது தமிழ் அறிஞர்களின் கோபத்திற்கு காரணமாகும்.

தமிழின் இழி நிலையையும், தமிழரின் இழிநிலையையும், அருமையான கவிதைகளில் தந்து விழிப்புட்டி, உணர்வுபட்டி, எழுச்சியூட்டிய இக் கவிதை தொகுப்பின் ஆசிரியர் குமரி வேந்தன் அவர்கள் மிகுந்த பாராட்டக்குரியவர். இன்றைய இளைஞர்களும், தமிழாசிரியர்கள் உட்பட அனைத்து தமிழர்களும் படிக்க வேண்டிய ஒரு அற்புதக் கலவையாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது என்பதில் மாற்றுக் கருத்திற்கே இடமில்லை

படித்துப் பயன் பெறுக.....எழுச்சி பெறுக

தமிழால் வையத்தலைமை கொள்வோம்

வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழர்கள்!

அகலங்கன்

திருநாவற்குளம், வவுனியா.

மதிப்பீட்டுரை

- முல்லைக்கலைக்கோ

புலவர் நா. வள்ளுவதாசன்

மாங்குளம்.

யாரிந்த குமரி வேந்தன்?

ஆரியர் கொடுமை தன்னை அவனிக்கு எடுத்துரைக்க
வீறுகொண்டெழுந்ததோர் வேங்கைதான் குமரி வேந்தன் !
தூய தமிழ்க் கொள்கை துணிந்துரைத்தான் மாந்தர்
மூடிவைத்த வஞ்சனைக்கு முடிவுரை எழுதிவைத்தான் !
தீமைகள் இயம்ப ஓரான் திடமான நெஞ்சம் கொண்டான் !
வீணர்கள் உரையும் கேளான் வெம்பகை

வலிதென்றெண்ணான் !

மாருதம் தமிழாம் தென்றல் வகையது ஏற்றுரைத்தான்
வீணர்கள் அவன்றாழ் வந்து வீழ்வர் காண் என்றோ ஓர்நாள!
அச்சமும் அவன்பாடில்லை அரியதோர் குறளைக் கண்டான்
துச்சமாய் எண்ணி மாந்தர் தூயர் களை வழியும் சொன்னான்
இலக்கு (இலட்சியம்) என்னும் பாதை இளியர்கள்

(நீசர்கள) அறியார் என்பான்

கட்டாயம் (நிச்சயம்) தமிழர் நெஞ்சில் கருப் பெறும்

குமரி வேந்தன்.

"தமிழெழுச்சி" என்று தலைப்பிட்டு தமிழ் மொழியின்
வரலாற்றுக்கோர் புதுவழியமைத்து தமிழ் மரபுக்கு அழிவு தேடும்
தற்குறிகளின் வரட்டு தனங்களையெல்லாம் அக்கு வேறு ஆணி
வேறாக வெளிப்படுத்தியிருக்கும் செயலானது மெச்சத்தக்கது.
அவர் வெறும் குமரி வேந்தன் அல்ல அவர் ஒரு தமிழ் வேந்தர்.
அவருடைய தனித்தமிழ் புரட்சி/ தூய தமிழ்புரட்சி அவரது உணர்வு
வாயிலான (பூர்வமான) சிந்தனைகள் உண்மை நிலை
அத்தனையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் கண்களை திறக்கும்
என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

அவர் மனதில் எழுந்த / எழுகின்ற ஒவ்வொரு கேள்விகளுக்கும் விடை காண வேண்டியது மனிதராகப் பிறந்துவிட்ட ஒவ்வொருவரின் கடனாக தோன்றுகிறது.

உண்டு உண்டு உறங்குவதையே குறியாகக் கொண்டு இயங்கும் இழிவு செறிந்த வாழ்க்கை முறையை விடுத்து சிந்திக்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று அன்று சொன்னான் சாக்கிரட்சு. அதே தான் இன்று புதுமெருகோடு சிந்தனையற்று நடமாடும் “என்புதோல் போர்த்த உடல் (யடங்கள்)” இருக்கின்ற மாந்தர்க்கு அறிவுக்கண்ணைத் திறக்கும் முயற்சியில் தனது முழுநேரத்தையும் ஈகம் செய்து (அர்ப்பணித்து) கொண்டிருக்கும் குமரி வேந்தனின் தமிழ்ப்பணி அளப்பெரிது.

ஆரிய மாயையில் மூழ்கித் துருப்பிடித்துக் கிடக்கின்ற தமிழினத்தின் அறியாமைக் கறையை அகற்ற முயன்ற அண்ணாவின் சிந்தனை செறிவுகள் அற்றுப் போகவில்லை என்பதை போன்றதொரு சிந்தனைப் புயலாக உருவெடுத்திருக்கும் குமரி வேந்தனின் தமிழ்ப்பற்று எமது உள்ளத்தை புரிப்படையச் செய்கின்றது. “ உன்னையே நீ அறிவாய் ” என்ற கேள்வித் தொடரில் நீ யார் ? என்ற கேள்வி எழுமாயின் ஏன்? எப்படி? என்ற கேள்விகள் தானாகவே எழும்.

அதே கேள்விகளுக்கு பதிலளித்தும், உயர்ந்த கருத்துக்களை உள்ளத்தில் சுமந்து கொண்டு அதற்கான விடைகளை காணத்துடிக்கும் ஒரு பெருமகன் வியக்கத்தக்கதோர் விந்தை மனிதர். விடைகளை காணத்துடிக்கும் ஒரு பெருமகன் வியக்கத்தக்கதோர் விந்தை மனிதர். தூற்றுவார் தூற்றலும் போற்றலும் வேண்டாக் குமரிவேந்தனின் துணிவுள்ளம் போற்றத்தக்கது.

அதிக பிதற்றுக்காரரின் (பிரசங்கிகளினி) அறியாமை
(உதாரணத்திற்கு) :

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்”
என்றுரைப்பார்க்கு தமிழ் இன்றுவரை புதியதாயே உள்ளது
பழைய கழிதல் என்பதற்கு ஒன்றுமேயில்லை என்று தமிழின்
இளமைத்தோற்றத்தை அறுதியிட்டு செல்லியிருப்பது. அவர் தமிழ்
மொழியில் கொண்டுள்ள பற்றுறுதியை பறைசாற்றி நிற்கின்றது.
குமரி வேந்தனின் ஒவ்வொரு கேள்வியும் சிந்தனையற்று
சிதைந்து சீரழிந்து கிடக்கின்ற தமிழினத்தின் கல்லொக்கு
நெஞ்சைக் கிளறுகின்ற கடைப்பாரையாக காட்சியளிக்கின்றது.

கிரேக்கத்து ஞானி சாக்கிரட்டீசு இனத்துக்கான, மொழிக்கான
எதையும் கூறியதாக தெரியவில்லை. ஏனெனில் அங்கு
மொழியைச் சிதைவுபடுத்தி இனம் அழிக்கப்படவில்லை. இங்கு
மொழியைச் சிதைத்து இனத்தை அழிக்கும் கொடூரம்
நடந்தேறிக் கொண்டிருக்கின்றது.

தமிழினத்தை அழித்தொழிப்பதற்கு பகைவர்கள் மிக
இலகுவாகக் கையாளும் உத்தி அதுதான். இதை இன்னும்
உணராது கண்மூடி கிடக்கின்ற தமிழினத்தின் விடிவிற்காக
தோன்றியதோர் விடிவெள்ளிதான் இந்தக் குமரி வேந்தன்
என்றால் அது மிகையாகாது. ஆய்வறிஞர் குமரிவேந்தனின்
சிந்தனைத் துளிகளில் இருந்து வெளிப்படுகின்ற தீப்பொறிகள்
ஒவ்வொன்றும் அறியாமை என்னும் சூப்பை மேட்டை எரித்துச்
சாம்பலாக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் தேவையில்லை.
தன்னலச் சேற்றில் அமிழ்ந்து கிடக்கின்ற தமிழினத்திற்கு நல்
வழிகாட்டப் புறப்பட்டதோர் சிந்தனைச் சிற்பி .

எப்பொருள் யார் யார்வாய் கேட்கினும்

அப்பொருள் மெய்பொருள் காண்பது அறிவு

(கு. 423) என்றார் வள்ளுவர் பெருந்தகை.

அந்த மாவல்லுனனின் (மேதை) வாக்கை அறிவுரையை ஏற்காது அதை பற்றி ஒரு வினாடி கூடச் சிந்திக்கத் தெரியாத இந்தக் கேடுகெட்ட சமூகத்திற்கு குமரி வேந்தன் கூறுவதென்ன? போலிகளை நம்பி ஏமாறாதே தமிழினமே! என்பதுதான். தமிழ் மொழியில் இனத்தில் , பண்பாட்டில் தான் கொண்ட பற்று; “ஒன்றே சூலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற ஒப்பிலா உயர்வான நெறியினை உலகெல்லாம் பரப்ப வேண்டுமென்ற உயர்வான எண்ணம் ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திலும் உதிக்க வேண்டும். இந்த உயர்வான எண்ணத்தின் வெளிப்பாடு எவர் எழுதுகோலில் இருந்து வெளிப்படுகின்றதோ அந்த எழுதுகோலிற்கு உரியவனே எழுத்தாளன் என்று உரைக்கத்தக்கவன்.

தமிழ் மொழியின் தகைமை பற்றி கூறவந்த தமிழ் வேந்தர் கூறுவதென்ன? உலகத்து மொழி வல்லுனர்கள் தத்தம் மொழிக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து நிற்க தமிழன் மட்டும் இன்று வால்பிடியாகவே வாழுகின்றான் என்ற கசப்பான உண்மையை எடுத்துரைக்கும் பக்குவம், அதற்கான காரணம் எடுத்துக்காட்டு வியக்கத்தக்கது.

“மனநலம் மன்னுயிர் காக்கம் இன நலம்

எல்லாம் புகழும் தரும்” (கு: 57)

என்ற தொடரில் அயல் நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்த தமிழர்கள் அந்தந்த நாட்டு மக்களோடு ஒன்றாகக் கலந்து விடுகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் சொந்த அடையாளங்களை இழந்து விடுகின்றார்கள் என்ற கூற்றினூடாக தமிழர் தொடர்பாக அவர் செய்த ஆராய்ச்சி எத்தகை ஆழமானது என்பது புலப்படும்.

புதுமை படைக்கப் புறப்படும் ஒரு “பொன் மனச்செம்மல்” என்று
புகழ் பாடுவது எளிது ஆனால் அவர் மனதில் பொங்கிவரும் தமிழ்
உணர்வு மென்மேலும் போற்றுதற்குரியது.

புத்தெழில் தேடும் முத்தமிழ் வித்தகன்
எத்திசையாயினும் அவன் புகழ் மேவ
மனம் மகிழ்ந்து நாம் சுவறும் இன் நன் மொழி
என்றும் என்றும் நிலைத்திருக்கும்

குமரி வேந்தனின் தமிழ்ப்பணி மேன்மேலும் வளர என்றும் எமது
வாழ்த்துக்கள் இடைவிடாதொலிக்கட்டும்.

புலவர். வள்ளுவதாசன்
(நா. சிவராசா.)

என்னுரை

தமிழ்ச் சிதைப்பை செய்பவர் , தமிழை அழிக்கக் கங்கணங்கட்டி நிற்பவர் யார்?

பேச்சு வழக்கை முதன்மைப்படுத்தும் சில தமிழ்தெரியாத இலக்கணம் தெரியாத அரைகுறைப்படிப்பாளிகள். இவர்கள் சொல்வது தங்கள் எழுத்துக்கு வரவேற்பிருக்கிறதாம். இவர்கள் யாரென்றால் படுசோம்பேறிகளும் முயற்கொம்புக்காரரும் தான். போதாதற்கு தங்களுக்குத் தாங்களே “புரட்சியாளன், சைவப்புலவன், தமிழறிஞர், தமிழ்ப்புயல்” போன்ற பல சிறப்புப்பெயர்களையும் கூடிக்கொள்ளும் கிணற்றுத்தவளைகள். இன்னொரு பகுதியினர் கூறுகிறார்கள். பலமொழிக் கலப்பில் எழுதிப் பேசிப் பழகிவிட்டார்களாம். பட்டமும், பதவியும் சுவப்பெற்று விட்டார்களாம். ஆகையால் அதில் தலையிடாமல் விலகிக்கொள்ள முயல்கின்றனர்.

இதில் பல்துறைசார் அறிஞர் பெருமக்கள் அடங்குவர். சிலர் தமது மொழிக்கலப்பு தவிர்க்க முடியாதென்னும் நிலைப்பாட்டை வலியுறுத்தி கருத்துக்களும் வெளியிடுகின்றனர். இவர்களெல்லாம் என்புக்கூட்டை

(வடமொழியை) இழுத்தணைத்து இன்பம் காண்பவர்.

(“பா.25.ஆசிரியப்பெருமகனே”)

தமிழ்க்கடல் மறைமலையடிகளார் தனித்தமிழ் இயக்கத்தை தொடக்கியது வடமொழியாளர்கள் தமிழ்நாட்டுள் ஊடுருவி மொழிக்கலப்பை மதப்போர்வையில் பௌத்தம், சமணம், இந்து என்ற அடிப்படையில் பாளி, பிராகிருதம், சமற்கிருதம் போன்ற மொழிகளை புகுத்திய காலம் 2000 ஆண்டுகளுக்கு பிற்பட்ட(1930 களின்)காலப்பகுதியிலாகும்.

கி.பி1200ம் ஆண்டுவரையில் தமிழ்நாட்டில் பலஆட்சி மாற்றங்கள் களப்பிரரும், பல்லவரும், பாண்டிய சோழர்களும் (கலப்பினத்தவர்) ஆண்டனர்.

இக்காலப்பகுதியில் பௌத்த, சமண சமயங்கள் முற்றாக ஓட ஓட கலைக்கப்பட்டு, அழிக்கப்பட்டு வைதீக வேத வடமொழியாளர்களின் கை ஓங்கியது. அவர்களும் அதைப்பயன்படுத்தி தமிழுள் நூறுக்கு இருநூறாக வடமொழி சமற்கிருதம், கிரந்த எழுத்துக்களையும் உள் நுழைத்தனர்.

கி.பி 7ம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி அப்பர், சம்மந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் போன்ற சைவச் சிவனடியார் தமிழுக்கும், சைவத்திற்கும் வலுச்சேர்க்க தேவார, திருவாசகத்திரட்டுக்களை விளம்பல் செய்தனர். ஆனால் இவர்களை கடவுள் ஆட்கொண்டார் என்று கூறி எரித்துப் புதைத்தனர். இதை மறைக்க இவர்களுக்கு நாயன்மார் பட்டமும் வழங்கினர். நாயன்மார் பட்டம் பெற்ற அதிக சைவ அடியார்கள் இவ்வகையில் அழிக்கப்பட்டவர்களே.

கி.பி 10ஆம் நூற்றாண்டளவில் தமிழ் இழிவு மொழி என்று வைதீக வேத மரபாரால் சாதி இறக்கம் (மொழியிலும் சாதிப்பிரிப்பு) செய்யப்பெற்றிருந்ததால் தமிழின் சாதி உயர்ச்சியை கூட்ட தமிழ்ச்சொற்கள் எல்லாவற்றுடன் வட மொழியைக்கலந்து அதற்கு மணிப்பவளம்/ மணிப்பிரவாளம் எனப் பெயரும் சூட்டினார்.

அத்தோடு தனித்த வடமொழிச் சொற்களும் சேர்க்கப்பட்டன. இம் மொழிதான் மறைமலை அடிகளின் காலம் வரை பண்டித, பால பண்டிதத் தமிழ் மொழியாக காட்சி தந்தது. அவரும் அவருடன் இணைந்தவர்களும் முழுமூச்சுடன் வேற்றுமொழி களை எடுத்ததால் 60 விழுக்காடு குறைக்கப்பட்டது. இவரின் பின் வந்தவர்கள் உணர்வற்றவர்களாய், செயற்பாடுகளற்றவராய், தமது வயிற்றை வளங்களை நிரப்புகின்றவர்களாய் இருந்ததாலும் மனித அன்பு, உயிரிரக்கமற்றவர்களாயும் மாறிவிட்டனர்.

மறைமலை அடிகளின் பின் தற்போது ஓரிரு தமிழ் உணர்வாளர்கள் தனித்தமிழை மறுமலர்ச்சி செய்யப்பட வேண்டுமென்று முயற்சி எடுக்கும் போது அது சரிவராது என்ற நிலைப்பாட்டில் எழுதுகின்றனர். இது சிலவேளை அவர்கள் வைதீக வடமொழியீதுள்ள காதலும் மற்றவர்களை சிந்திக்க விடாது குழப்புவதுமாகும். இதனால் தமது இயலாமையையும் வெளிப்படுத்துவதோடு நின்று விடாது அந்த இயலாமையை இயலுமை மாதிரிக்காட்ட தம்மை நடுநிலையாளர்கள் போல் காட்டவும் பின் நிற்பதில்லை.

இன்று "சிவசேனை" என்ற இயக்கம் தமிழ் சைவப் போட்டியாளர்களுக்கு உள்ளூராட்சி தேர்தலில் வாக்களிக்க கோருகின்றது. இந்த சிவசேனைக்கும் இந்திய சிவசேனைக்கும் தொடர்புண்டா? அங்கு இது இந்துத்துவ சாதிய ஒருமையியம் பேண வன்செயல்களில் ஈடுபடும் இயக்கமாக செய்திகள் கூறுகின்றன. இங்கும் அதே செயற்பாட்டில் இறங்குமா? என்பது புரியவில்லை ஆனால் இந்துசமய ஒருமையியத்தை உருவாக்க நினைக்கின்றது. என்பது வெளிப்படை. இது சைவமென்ற போர்வையில் "சாதாரண தமிழ்மக்களை சைவமும் இந்துவும் ஒன்றுதானே என்று நினைப்பவர்களுடன் தாமும் இணைவது போல் " வைதீக சாதிய முதலாளித்துவத்தை நிலைநிறுத்தும் செயற்பாடாய் தோற்றமளிக்கின்றது. (இன்றுவரை இதுதான் நிலை)

"ஆரியன் கூத்தாடினானும் காரியத்திலும்

கண்ணாய் இருப்பான் என்பது தமிழர் சொல்வழக்கு" அப்படித்தான் அடிமைத்தனமும் தாழ்வுணர்ச்சியும் எம்மில் குடிகொண்டது. தமிழர்களே விழிப்போடு இருங்கள்! தமிழர்கள் தொன்று தொட்டு இயற்கை வழிபாடு தொடக்கம் சமயப்பன்மையியம் பேணியவர்கள். இன்றும் பேணுபவர்கள் தமிழனை சின்னாபின்னப்படுத்தி சிதறடிக்க மேற்கொள்ளப்படும் இப்படியான மனித அன்பு அற்ற

செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடாதிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்!

கி.பி 3/5 நூற்றாண்டினதாக கொள்ளப்படும் இரட்டைக்காப்பியங்களில் ஒன்றான “மணிமேகலை” தமிழ்நாட்டில் 13 மதங்களை சேர்ந்தவர்கள் எப்படித்தம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது. இன்று நாம் வியாழன்,செவ்வாய் மண்டலத்தில் குடிபுகப்போகின்றோம், நாங்கள் அறிவில் சிங்கம், புலி, கரடி என்கின்றோம். ஆனால் அடிப்படை பகுத்தறிவு மாந்த அன்பு உயிரிரக்கம் இல்லையாயின் நாங்கள் விலங்குகளே. குட்டையைக் குழப்பி பருந்துக்குக் கொடுக்க வேண்டாம்!.

இன்று இந்தச் சிவசேனையும் தமிழ்ப்பற்றியும் பேசுகிறது. ஆனால் இதுபேசும் தமிழ் வைதீக வடமொழித்தமிழ் (மணிப்பவளம்) கோவில் ஆண்டு பெரு (திரு) விழாக்களுக்காக பதிப்பிக்கப்படும் விளம்பல் அம் மொழிசார்ந்ததே பாருங்கள் தமிழ்மொழியுள் எத்தனை மொழிகள் உள்ளீடு, பிரெஞ்சு, வடமொழி , (சமற்கிருதம் , பாளி , பிராகிருதம்) அராபியம், போர்த்துக்கேயம், டொச்சு ,ஆங்கிலம் இன்னும் பல, பேச்சில்,எழுத்தில்,சொல்லில் கலப்படம்.

பெயர் தமிழிலில்லை, கோயில் பூசைகள் தமிழிலில்லை, தமிழன் இன்பியல் , துன்பியல் நிகழ்வுகளில் தமிழில்லை. சிலர் சொல்லுகின்றனர் தமிழ் தன்னை தான் காப்பாற்றிக் கொள்ளுமாம். இது எப்படி? இவர்களின் பட்ட மரமண்டலையில் சிந்திக்கும் ஆற்றல் தான் இல்லையா? இன்னொன்றையும் கூறுகின்றனர். “ பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்...” என்கின்றனர். தமிழ் இன்றுவரை புதிய தாயே உள்ளது. பழையன கழிதலென்பதற்கு ஒன்றுமேயில்லை இதைப் புரிந்து கொள்ள, உணர்ந்து கொள்ள ஏன் இவர்களின்

மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை? இது இவர்கள் தமிழ்ப்படித்து பெற்றபட்டம், பதவிக்கு, உயிர் (தீனி)ப் பிச்சை போடும் தமிழைக் கொச்சைப்படுத்த இழிவுபடுத்த முனைவது தான் உயர்ச்சியா? அல்லது தாழ்வுணர்வின், அடிமைத்தனத்தின் அல்லது தற்குறித்தனத்தின் வெளிப்பாடா?

கையாலாகாத , தம்மை தமிழ் குழுகாயத்தின் மொழி, அறிவியல் அறிஞர்கள் என முன்னிலை வகிப்பவர்கள் சுறுகிறார்கள். இதைவைத்து முனைவர்பட்டமெடுக்க தமிழரின் இலங்கை தமிழில் ஒன்றுமில்லையாம். இன்று உலகமயமாக்கலிலும் திறந்த பொருள் வள கொள்கையிலும் சிக்குண்டு ஆங்கிலம் உலகமொழியாம், அதனால் பல நன்மைகள் உண்டென பட்டியலிடுகின்றார்கள். தாய்ப்பால் சரியில்லையாம் புட்டிப்பானுக்கு அலைகிறார்கள் ! உருப்படுவார்களா?

உலகின் பொருள் வளர்ச்சிகண்ட ஐரோப்பிய நாடுகளை, உருசியாவை , சீனாவை , யப்பானை நோக்கிப்பார்க்கக்கூட இவர்களுக்கு மனமில்லை, தாய்மொழியால் உயர்ச்சிகண்டவர்கள் இவர்கள். நீங்கள் சுறும் உலகப்பொது மொழி உங்களில் எத்தனை பேருக்கு சோறிடும் எத்தனை பேரை “நாசா” அறிவியல் (விஞ்ஞான) பீடத்திற்கு அனுப்பும்? “இக்கரை மாட்டிற்கு அக்கரை பச்சைதான்.” ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குள் உருவாகிய மொழிகளை, அது சார்ந்த இனத்தைப் பாருங்கள். அவர்கள் தம் மொழியை இன்னும் இன்னும் மெரு கூட்டுகின்றார்கள். தங்கள் அத்தனை செயற்பாடுகளையும் தாய்மொழியிலேயே செய்கின்றனர். நம்மவர்கள் தமிழால் சோறுண்பவர்கள், தமிழால் மாடமாளிகைகள் கட்டுபவர்கள், தமிழின் வரலாற்றை சிதைக்க, மொழியை சிதைக்க கொடுக்கிழுத்து நிற்கின்றனர். 2004ம் ஆண்டு பிலிப்பீன் கலைக்களஞ்சியம் இலங்கைக்குத் தமிழர்வருகை கி.பி 8ம் நூற்றாண்டென்கிறது.

எசு. டபிள்யு. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்காவின் முன்னோரான நிலப்பெருமாள், யே. ஆர். பெய்வர்த்தனாவின் முன்னோரான தம்பி முதலி இலங்கையின் வடபகுதிவந்த தனிநாயக, மாப்பான, மளுவராய முதலி, உடன்பிறப்புக்கள் ஆகியோரின் இலங்கை வருகை கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டென்பதால் இதைவைத்து முனைவர் பட்டமெடுக்க தமிழரின் இலங்கை வருகை கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டென வெழுதிய தமிழரொருவரை (பின் தான் எழுதியதை மறுத்து எழுதியும்) வைத்துக் கொண்டு மேற்குறித்தவர்கள் சிலம்படி காட்டுகின்றனர்.

நாவலந்தேயமாம் இந்தியா (புங்களாதேசம், பாகித்தான்), இலங்கை ஒரு நிலப்பரப்பாக இருந்து 15 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரிந்தவை. அக்காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தொல் தமிழர் (நாகர், இயக்கர்) இந்நாவலந்தேயத்தில் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். அதன்பின் காலத்திற்குக் காலம் இங்கிருந்தும் அங்கிருந்தும் மாறி மாறிப் புலப்பெயர்வுகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றதென்பது தான் உண்மை. உண்மையை மறுப்பது (பொய்யென புலம்பவது) கூட மோசடி செய்வதற்கும், கையூட்டுப் பெறுவதற்கும் ஒப்பானதாகும். ஆனால் பொய்யையே வைத்து, கட்டுக்கதைகள், கற்பனைகளை வைத்தே தம்மொழி, தம் இனத்தை வளர்க்கிறார்கள் வளர்த்துள்ளனர் வேற்று இனத்தார்.

இராமாயாணம், மாபாரதம் போன்ற கதைக்கருக்களுக்கு முதன்மை கொடுத்து, அன்று இல்லங்கள் அமைத்து உணவு, உடை இலவசமாக வழங்கி தொடர்ச்சியாக விளம்பல் செய்தனர். இன்று அதை சின்னத்திரை(தொலைக்காட்சி) மூலமாக இடையறாத விளம்பல் செய்கின்றனர். இதில் தொய்வு ஏற்பட்டு விடாமல் கழகங்கள் அமைத்து பல் இலக்க நிதிவழங்கி தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச்செல்ல உனக்குவிக்கப்படுகிறது (எ.கா.கம்பன் கழகம் போன்றவை) இவை பார்த்து வாய்பிளந்து,

போதாததற்கு தானும் அது பற்றி விளம்பல் செய்கின்றான் அடிமைத் தமிழன். ஐரோப்பியர்கள் இன்று ஆங்கிலத்தை “கொலைகார மொழி என்கின்றனர். அதற்கெதிராகவும் தம்மொழியை பல்துறைகளிலும் உயர்ந்து நிற்க வினை செய்கின்றனர்.

தமிழினத்தற்குறிகளும், அடிமைக்குணமும், தாழ்வுணர்ச்சி கொண்டவர்களும் தமிழுணர்வோடு ஒருவன் எழுதினால், பேசினால் அவனைஇன முரணி (துவேசி)யர் என்கின்றனர். அமெரிக்கனும், ஆங்கிலேயனும், ஐரோப்பியனும் சீனனும், யப்பானியனும் , சிங்களனும் ,இந்தியனும், தம்மொழி (பெரும்பான்மையின)தம் இன மேன்மை, மேலாண்மைக்காக அந்நாட்களில் தொல்குடிகளைக் கொண்டு குவித்து அவர்கள் மேல்நின்று தம்கொடி நாட்டியவர்கள் இன்றும் இவர்களெல்லாம் தம்மேலாண்மையை செலுத்த பசுத்தோல் போர்த்த மடங்கல்களாக பேசுகின்றனர் செயற்படுகின்றனர். ஆனால் தமிழன் மட்டும் வாய் திறக்கக் கூடாது. திறந்தால் இனமுரணி (துவேசி) பயங்கரவாதி , தமிழர் ஆயிரம் ஆயிரமாண்டுள்ளாக முகம் கொடுத்து, கொடுக்கும் கொடுங்கள் பார்த்த பின்னும் தமிழா உனக்கு உணர்வு வராது ? காட்டிக் கொடுக்கும் குள்ளநரிக்குணம் மாறாதா? எத்தனை மொழிகளையும் படியுங்கள். அதனால் நன்மையே. அதன் மூலம் உன்மொழியின் ஈடிணையற்ற உயர்ச்சியை அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் அந்த இனமாக வேடம் போடாதீர்கள் எத்தனை ஆண்டுகளானாலும் நீங்கள் கடைநிலைதான். அடையாளம் அற்றுப் போய் விடுவீர்கள்.

மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கும் இன நலம்

எல்லாப் புகழும் தரும்

என்கிறார் உலக வாழ்வியல் மெய்யியல் தந்த பெருநாவலர் திருவள்ளுவர்.

மார்தீனிக் , குவாட்டலூப் தீவுகளுக்கு சுற்றச் செலவு செய்த தனிநாயக அடிகளார் கூறும் போது அங்கு கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் பேர்வரை தமிழர்கள் வாழ்வதாகவும், அவர்கள் தமது இன அடையாளத்தை தொலைத்து விட்டதாகவும், கறுப்பின மக்களை விட மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலேயே உள்ளனர் என்றும் கூறுவார்.

இந்நாட்டில் அரங்கேறிய கொடூரங்களால் புலம் பெயர் நாடுகளுக்குச் சென்ற பலவாயிரம் தமிழர்கள் அது தங்கள் நாடு என்பது போல அங்கு நிலைத்து வாழமுடியுமென நினைக்கின்றனர். இது ஒரு தற்காலிகமான செயற்பாடு. நூறு ஆண்டுகளில் இவர்களின் தலைமுறை அந்நாடுகளில் குடியறிமை பெற்று வாழமுடியும். ஆனால் 150/200 ஆண்டுகளில் தொழில் வாய்ப்புக்கள், வணிகம் இவர்களுக்கு அதிகம் கிட்டும்பொழுது உள்நாட்டினரின் கோபத்திற்கு ஆளாக வேண்டிய சூழல் உருவாகலாம்.

இரண்டாம் உலகப்போருக்கு வித்திட்டது (1945) யூதர்களான இஸ்ரவேலர் ஐரோப்பா முழுவதும் பரந்துபட்டு பஸ்கிப்பெருகி அவர்களின் மேலாண்மையே தொழில், வேளாண்மை, வாணிபம் போன்றவற்றில் உயர்நிலை செலுத்தியதால் வெகுண்டெழுந்த கிட்லரின் “யேர்மனி யேர்மனியருக்கே” என்ற அடிப்படைக் கொள்கை பல நூறாயிரம் யூதர்களைக் கொடூரமாக கொன்று குவிக்க வழிவிட்டது.

மாத்திரமல்லாது உருசியா உட்பட ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து யூதர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். இன்று அவர்கள் உலக வல்லரசான அமெரிக்கருடன் சேர்ந்து தங்களுக்கென்று ஒரு நாட்டை உருவாக்கியுள்ளனர்.

இந்நிலை பரந்துபட்டு புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களுக்கும் காலப்போக்கில் ஏற்படலாம்(ஏற்படும்). எமது மூதாதையர் உரிமையான இம்மண்ணிலிருந்தே ஆயிரம் ஆண்டளவில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மொழி, அவ்வினம்

தமிழர்களை வெளியேற்ற அல்லது அவ்வினத்தை, அதன்மொழியை அழித்தொழிக்க தற்குறிகளையும், கைக்கலிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு செயற்படுகிறது.

ஐக்கிய நாடுகளின் அடிப்படை மனித உரிமைகளையே வழங்க மறுக்கின்றது. அமைதி வழியில் உணர்வுத் தமிழர் பல போராட்டங்களை தமிழ்த்தற்குறிகள், தாழ்வுணர்ச்சியும் அடிமை மன நிலையும் கொண்டவர்கள், நடுவேயும் உரிமைபெறப் போராடியது, முடியவில்லை. உலக நடுநிலையாளர்கள் மக்களாட்சியாளர்கள் என்பவர்கள் கூட உதவிக்கு வரவில்லை.

கருவி எடுத்த போது அதைப் பல பிரிவுகளாக்கி (சாதிப் பகுப்புப் போல்) ஒருவரோடு ஒருவரை மோதவிட்டும் பின் உலக வல்லரசுகள் உட்பட இலங்கை பெருபான்மை இன அரசுடன் இணைந்து இப்பிரிவுகளுக்குப் பயங்கரவாதிகள் எனப் பெயர் சூட்டி அவர்களை அழித்து, மக்கள் பெரும்பான்மையின ஆட்சி மலரச்செய்வோம் என கருவிப் பிரிவுகளை அழித்தொழித்தனர்.

ஆனால் இன்றோ கருவியற்ற பெரும்போருக்கு வித்திட்டுள்ளனர். மேற்குறித்த நாடுகளெல்லாம் தம் நலன் கருதி குமரி (இந்திய) மாவாரியில் இலங்கையை நடுவகப்படுத்தி இச்சுற்றுவுட்டத்தில் மேலாண்மை செய்ய மனங்கொண்டு இந்நாட்டில் தொடர்ந்து ஏதாவதொரு நிலையில் ஈரின, நான்மத மக்களிடையே பதட்டத்தை உருவாக்கி ஒரு குழப்பநிலையில் ஈழத்தை வைத்திருக்கவே விரும்பிச் செயற்படுகின்றது. இலங்கைப் பெரும்பான்மையின அரசு விரும்பினாற் கூட மேற்குறித்த இலங்கையில் கண்வைத்துள்ள அரசுகளும் தமிழ்த்தற்குறிகளும், தமிழர்களுக்கு எவ்விமையும் வழங்க, இடம்விடப் போவதில்லை.

இன்று தமிழர் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் போதைப்பொருள் (குடு, கஞ்சா, பலவெறியூட்டும், உடல்நலம் கெடுக்கும் குடிவகைகள்), இலங்கையிலேயே குடிவகைப்பயன்பாட்டில் யாழ்

மாவட்டம் முதலிடமாம்.பாலியல் சீர்கேடுகள் (ஐ.பி.சி. இக்கு முனைவர் மு. குணசிங்கம் அவர்கள் 2 ஆண்டுகளுக்கு முன் வழங்கிய நேர்காணலில் யாழ்ப்பாணத்தில் 40 இற்கு மேற்பட்ட விலை மகளிர் விடுதிகள் இருப்பதாக தனக்கு ஒரு உயர் அலுவலர் கூறியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்). அண்மையில் செய்தித்தாள்களில் யாழில் ஆறு எச். ஐ .வி. நோயாளர்கள் இவ்வாண்டு இனம் காணப்பட்டுள்ளதாகக் கூறுகிறது. என்றுமில்லதவாறு வாள்வெட்டு (கொலை), கொள்ளை, பாலியல் வன்முறைகள் , சிறுவர் சீரழிப்புக்கள் எனப்பல. இவை பாராமுகமாக விடப்படுகின்றன.

தமிழர்களின் காணிகள் அரசுமையாக்கப்படுகின்றன. அத்தோடு தமிழர் பரந்துபட்டு வாழும் பைத்திரங்களுள் ஊடுருவி புதியபெரும் பான்மையினக் குடியேற்றங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறதாம். எல்லாவற்றிலுமே மாற்றான் தாய் நிலைப்பாடே கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. எனவே நாம் நாமாகவே சில உறுதிமொழிகளை இறுக்கமாகக் கைக் கொள்வதன் மூலம் தமிழை, தமிழனைக் தப்பிவிக்கலாம்.

“நீயின்றி நானில்லை நானின்றி நீயில்லை” என்ற ஒருமைநிலை நம்முள் உருவாக வேண்டும். இது காதலர்கள் கூறிக்கொள்ளும் சொற்களல்ல. உலக குமுகாயத்திற்கு குறிப்பாக இலங்கை வாழ் தமிழர் அனைவரும் பொருந்துவது. அக ஈகம் (ஆண்மீகம்) நமக்குள் நிகழ்ந்துகின்ற முதல் செயல். இந்த நிலை உருவாக்கமே இன்றைய வரலாற்றுத் தேவையாக உள்ளது.

“ ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு, ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வு” என்றும், “ ஒற்றுமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற

உத்தமர் தம் உறவு வேண்டும் ” என்றும்,

“ ஒத்தது அறிவான் உயர் வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் ” என்றும், உலகியல் கணக்கில் ஒன்றும் ஒன்றும் ஒன்றே என்பதும், “ ஒன்றென்றிரு ” , “ஒன்றியிருந்தால்

ஊனமில்லை ” என்றும் பலவாறு ஒன்றியிருத்தலை அறிஞர்கள், அகாசிகிகள் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இந்நிலை நம்மில் ஏற்பட வேண்டும்.

இலங்கைப் பெரும்பான்மையின அரசு தமிழருக்கு எந்த அடிப்படை உரிமைகளும் வழங்கப்படக்கூடாது என்பதில் உறுதியாய் உள்ளது. இதை நாடாளுமன்றத்திலேயிருக்கின்ற வாசுதேவ நாணயக்கரா உட்பட அத்தனை அரசியலாளர்களும், பௌத்தகுருமார்களும் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றனர். 2009 இல் நடைபெற்ற இறுதிப்போரின் போது பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டிருக்கின்றன என்ற குற்றச்சாட்டை ஐ. நா மனித உரிமைகள் அமைப்பு பன்னாட்டு நீதிமன்றில் அன்றைய அரசுத்தலைவர் இராசபக்ச அவர்களை உசாவ வேண்டுமென்றது. ஆனால் அவரின் பின் வந்த அரசும் இலங்கை பெரும்பான்மையின அரசியலாளர்களும் முழுமையான ஒன்றுபட்ட எதிர்ப்பைக் காட்டினர். காட்டுகின்றனர்.

இந்த ஒருமை நிலை தான் எமக்கு வேண்டும். ஆனால் எம் நடுவே என்ன நடக்கிறது, பெருந்தன்மையாளர்கள் (கனவான்கள்) என தம்மைக் காட்டிக் கொண்டு வருபவர்கள் கூட கதிரை பிடிப்பதற்காக தலைமைப்பதவிகளைத் தொடர்ந்து தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக தனித் தலைமை விரும்பிச் செயற்பட்டு குட்டை குழப்பிப் பருந்துக்குக் கொடுப்பவர்களாக நம்பிக்கை மோசடியினராக மாறிவிடுகின்றனர். இது தான் தமிழனின் கடந்த கால வாழ்வும், இன்றைய தொடர்நிலையுமாகும்.

தனது அமைதிப் (அகிம்சை) போராட்டங்கள் தோல்வி கண்டபோது இற்றைக்கு 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் “ தந்தை செல்வநாயகம் ” அவர்கள் “கடவுள்தான் தமிழரைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்ற கூக்குரலையிட்டுச் சென்றார். தமிழரைப்

பொறுத்தவரையில் பெரும்பான்மையின அரசு தங்கள் ஒருமைநிலையிலிருந்து பின்வாங்கவில்லை. இவர்களிடம் ஒன்றும் ஒன்றும் ஒன்றாகவே உள்ளது. தமிழனோ கழுதை (வேறுவிலங்கிற்கு ஒப்பிட முடியாது) தேய்ந்து சித்தெறும்பாகிய நிலைக்கு ஆகிக்கொண்டிருக்கிறான். செயற்பாடுகள் அத்தனையுமே ஆக்கத்திற்கல்லாமல் அழிவு நோக்கிய சிந்தனையும் செயற்பாடும் தான்.

கல்வியாளர் என்று தம்மை இனம் காட்டிக்கொள்பவர்கள் கூட தமிழில் என்ன இருக்கிறதென்கிறார்கள். இவர்கள் தமிழ், தமிழர் வரலாற்றை அதன் உள்ளீட்டை தெரியாதவர்கள் பதில்களோடு மட்டும் வாழ்பவர்கள். வினைத்திட்டம் அற்றவர்கள் திருக்குறள் கடவுள் வாழ்த்திற்கு உரையெழுதிய பரிமேலழகர் குறிப்பிடும் மாந்தனுக்கு இயற்கை அறிவு இல்லையாம். செயற்கையானதாம் என்கின்றார்.

இவர் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் இன்னொருவர் சொன்னதை அப்படியே நம்பிச் செயற்படுத்தலேயாகும். மநுநெறியானது கூறுகிறதாம், அதன் கோட்பாடுகளை பகுத்தறிவுக்குள் உப்படுத்துவது பாவச்செயலென. அப்படியாயின் மாந்த அறிவு செயற்கையானதாகத்தானே இருக்கும். ஆனால் கிரேக்கத்துக்குப் பகுத்தறிவானது “சாக்கிரஷ” என்ன கூறுகிறார். ஒன்றைப்பற்றி முழுமையாக நீ அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் “அவர்சொன்னார் இவர் சொன்னார் என்று ஏமாறாமல் ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்ற கேள்விகளை கேட்டு விடை கண்டபின் அதில் ஈடுபடு” என்கிறார். திருவள்ளுவரோ உண்மை அறிவு, மெய்யறிவு, நுண்ணறிவு என பலவாறாக அறிவை நுண்ணிய நோக்கில் ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டுமென்கிறார். (குறள்கள் 424,355,373)

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த யேசுகிறீத்து என்ன சொல்கிறார். “தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்! கேள்விகள் கொடுக்கப்படும் தேடுங்கள் கண்டடைவீர்கள்! என்கிறார். கிறீத்தவ வேதத்தின் முதல் நூல் (ஆதி ஆகமம்) உலகத்தைப் படைத்த பின் மனிதனைக்

கடவுள் படைப்பதாகவும், அவன் இருந்த தோட்டத்திலுள்ள ஒரு கனியை உண்ண வேண்டாமென்றும், உண்டால் இறப்பீர்களென்றும் சுவைப்பட்டுள்ளது. ஆனால் படைக்கப்பட்ட முதல்மனிதன் அக்கனி பற்றி அறிய அதை உண்கிறான். அன்றே தான் உடையில்லாது இருப்பதை உணர்கிறான் என்கிறது.

அறிவு இயற்கையானது இவ்வறிவு வளர்ச்சி பெறுகின்றது. உலகில் படைக்கப்பட்ட எல்லோருமே பல்வகை ஆற்றல் கொண்டவர்கள். எனவே தமிழுள் உள்ளிருங்கள் அது பரந்துபட்ட மாவாரி ,ஆழ , அகல , நீளம் காணாமல் தத்தளிக்க நேரிடும். தமிழில் எல்லாம் இருக்கிறது. இன்று நாம் காணும் அறிவியல் அனைத்தும் தொல் தமிழர்களால் ஆய்ந்தறியப்பட்டது. அவர்களிடமிருந்து வடமொழியாளர்களும் அராபியரும் , ஐரோப்பியரும் தட்டிப்பறித்துத் தமதாக்கிக் கொண்டு கொக்கரிக்கின்றனர்.

வேற்றின ஊடுருவல்கள் தமிழனை தாழ்த்தி அவனை அடிமைப்படுத்தி விட்டது. அவன் அன்று அறத்தோடு சுவைய இன்பத்தை பொருளைத் தேடினான். நல்லொழுக்கத்தோடும் அன்புநெறியே எல்லாம் எனக் கொண்டு வாழ்ந்தவன். அவனிடம் கொலைக்கருவிகள், கொலைவெறி கொண்டு நாடு பிடிக்கும்வெறி காணப்படவில்லை. வேற்றினத்தார் ஊடுருவல் அவளைக் சுவறு போட்தால் விளைந்ததே இன்றைய நிலை. அவன் மனிதனாக மனித நேயத்தோட வாழ்ந்தவன்.

“ அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்

என்பும் உறியர் பிறர்க்கு

என்ற வள்ளுவர் வரைவிலக்கணத்தின் எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்ந்த அந்த அன்பின் ஒருமைநிலை இன்று நமக்கு வேண்டும்.

அதற்கு எம்மைச் சில கோட்பாட்டு வரையறையுள் உட்படுத்த வேண்டும். எம் மொழி, எழுத்துக்கள் , சொற்கள் ,இலக்கணம், அறிவியல், ஒழுக்கவியல் மெய்ப்பாட்டியல், மெய்ப்பியல், அறிவியல் தந்த மொழி, உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் ஈடுணையற்ற மொழி அம்மொழியின் தொன்மையுடன் இன்றும் அவள் அதே

இளமையுடன் வாழ்கிறாள் என்றால் அவள் மற்றைய மொழிகளை விட உயர்ந்து நிற்பவள். அடி முடி காண முடியாதவள். அவளால் வயிறு நிரப்பும் நாம் அவளை புறக்கணிக்கின்றோம். புறந்தள்ளுகின்றோம் காலில் போட்டு மிதிக்கின்றோம். அறிஞர்களே இதில் உங்களுக்கு உடன்பாடா!.

இன்று தமிழின் எதிரிகள் எட்டுத்திக்கிலும் இருந்து தமது நஞ்சுக்காற்றை வீச விட்டிருக்கின்றனர். எமது மொழி நீண்டு நிலைபெற வேண்டுமாயின் எமது பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு கலப்படமற்ற தனித்தமிழ் பெயராக இடவேண்டும். கையொப்பங்களும் தமிழிலேயே அமைய வேண்டும். பெயரின் முதல் எழுத்துக்கள் (தாய், தந்தையர்) தமிழிலே இருக்கட்டும், எமது எழுத்துத்தமிழுள் கொச்சைவழக்கோ, பைந்திர (பிரதேச) வழக்குகளோ வேற்றுமொழி எழுத்துக்களோ சொற்களோ, புகுந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்வது, இலக்கணவரம்பை மீறாது செயற்பட வேண்டும்.

எமது தொடராண்டாக திருவள்ளுவர் ஆண்டு முறையையும், ஆண்டின் தொடக்க நாளாக பொங்கல் நாளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். தமிழ் ஞாயிறு திங்கள் மாதங்களையும் தமிழ்எழுத்து இலக்கங்களையும், கிழமை நாட்களில் புதன்கிழமைக்குப் பகரமாக அறிவன் என்றும் , சனிக்கிழமைக்குப் பகரமாக காரியென்றும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். கோயிலில் வழிபாடுகள், திருவிழாவிளம்பல்கள் , தமிழன் வீட்டு இன்பியல், துன்பியல் நிகழ்வுகள் அனைத்தும் தமிழில் மட்டும் நடைபெற வழிவகுக்கப்பட வேண்டும். இப்பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் நமக்கென்றிருக்கின்ற பண்பாட்டுச் சீருடைகளை அணிய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு உண்மன்றப் (உணர், நகர , மாநகர்) பிரிவுகளிலும் தமிழ்ப்பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட்டு வரலாறு , இலக்கிய , இலக்கணம், ஒழுக்கவியல், பண்பாடு , மெய்யியல் (சமயம் தவிர்த்து) அளவையில் இசை, மெய்ப்பாட்டியல் போன்ற துறைகள் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கான நிதியை அவ்வவ் உணர், நகர , மாநகர, மாகாண சபையே வழங்கி நடத்த வேண்டும்.

இதன் மூலம் பாலியல் வன்முறைகள், சிறுவர் சீரழிப்பு , போதைப் பொருட்பயன்பாடு போன்றவற்றைத் தடுத்தது நிறுத்தலும், தமிழுணர்வை உண்டுவதாகவும் அமையும். தற்போது நம்முன் உள்ள உடனடித் தேவை தமிழில் ஒன்றுமே இல்லை என்பதை இல்லை இருக்கிறது என்ற சான்று காட்டி நிறுவ வேண்டிய தேவையாகும்.

இதன் முதற் படியாக மேலே குறிப்பிட்ட படி தனித்தமிழ் பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இப்பள்ளிகளில் தமிழ் மொழியிலான அத்தனையும் (மூடி முறைக்கப்பட்ட வரலாறு தொடக்கம்) மாணவர்கள் வளர்ந்தவர்களுக்கு கற்பிக்கப்பட வேண்டும். சிலர் இது எப்படி முடியும் இதற்கு அரசு நிதி தருமா , அவர்கள் விடுவார்களா? என்ற கேள்விகள் எழுத்தான் செய்யும் ஆனால் இன்றுவரை பலரும் இலக்கக் கணக்கில் கோடிக்கணக்கில் பணமிட்டு கோடகோபுரங்கள் விழா மண்டபங்கள் , திருமண மண்டபங்கள் கட்டுகின்றனர். புதுப்புது கோவில்களும் வழிபாட்டு , இடங்களும் கட்டப்படுகின்றன. இவைநாயும், வெளவாலும், காகமும் புறாவும் குடியிருந்து எச்சமிடத்தான் பயன்படுகின்றன. ஒரு ஆண்டில் இக் கோவில்களில் மக்கள் பயன்பாட்டை உற்று நோக்கினால் இரண்டு மாதங்கள் கூட வராது ஏனைய நாட்கள் பாழடைந்த நிலைதான் இக் கொடையாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ் அறநெறி பள்ளிகளை தொடக்க அறக்கட்டளைகளை உருவாக்கி அதனுடாக செயற்படுத்த முடியும். தமிழ்ப்பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் யார்? என்பதை புரிய வைக்க வேண்டும். அதற்கும் ; மொழிக்கும் கூட தொடர்ந்த விளம்பல் தேவை. அதற்கு அதன்பயன்பாட்டை பன்முகப்படுத்த வேண்டும்.மேடையில் ஏறி ஒலிபெருக்கியை பிடித்துக் கொண்டு மாரித்தவளைபோல் இரைச்சல் இடுவதில் எப்பயனும் இல்லை.

இந்த மண்ணிலே எம்மை அடையாளம் அற்றுப் போகச் செய்யும் செயற்பாட்டில் பெரும்பான்மையின அரசுகள் எப்தத்திக்கிலும் கடல் விலங்கு ஒக்கோபுஸ் போல தன் உறிஞ்சும் கைகளை நீட்டியுள்ளது. இது குறிஞ்சி நில (மலையக) மக்களின்

குடியுரிமை பறிக்க தமிழ் தற்குறிகளை இணைத்துக் கொண்டு செயற்பட்டது போல இன்றுவரை தொடர்கின்றது. ஆக இனம் பற்றி அதன் மொழிபற்றி வருங்கால தலைமுறையின் அடையாளம் பற்றி ஆழமாக சிந்தியுங்கள்! பகுத்தறிவோடு சிந்தியுங்கள்! செயற்படுங்கள்!

இவற்றை நாம் நாமாகச் செயற்படுத்தும் போது மொழி நிலைபெறும் அதன் மூலம் இனம் நிலை பெறும் இல்லையேல் கடந்த கால வேற்றுமொழியாளர்களான வடமொழியாளர்கள், அரேபியர்கள், ஐரோப்பியர்கள் போன்ற நீரோட்பங்களில் சிக்குண்டு மொழியை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இழந்து பண்பாடு, நாகரீகம், ஒழுக்கவியல் மதிப்புகள் அற்று அடையாளம் தொலைத்தவர்களாகவே வாழ இட்டுச்செல்லப்படுவோம்.

எம் நாட்டில் உள்ளது இரண்டே மொழி எனவே எமக்கு ஆட்சிமொழியாக, பயிற்றுமொழியாக இருக்க வேண்டியவை தமிழும் சிங்களமும். பயிற்று மொழியெனக் கூறும் போது அது ஆண்டு ஒன்றிலிருந்து பல்கலைக்கழகக்கல்வி முடியும் வரை இவ்விரு மொழிகளில் மட்டுமே கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இதனால் மாணவர்களும், ஆசிரியர், கல்வியாளர், முனைவர், பேராசிரியர், விரிவுரையாளர் போன்றோர்களும் தம் துறையில் ஆய்வும் தேடலும் மிக்கவர்களாகிப் பல வெற்றிகளையடைய முடியும். எம்மை எம் தாய் மொழியில் உட்செலுத்தும் போது புதிய பல ஆக்கக் கூறுகளை கண்டு கொள்ள முடியும்.

இதனால் எல்லாத் துறைகளிலுமே (கலை, மருத்துவம், பொறியியல் வேளாண்மை, தொழில்நுட்பம் போன்ற) பல புத்தாக்கங்களுக்குத் தேவையானவற்றைக் கண்டடைய முடியும். இவை நூறு விழுக்காடும் தாய்மொழி சார்ந்ததாக உருவாக்க பெற்று வேற்றுமொழிக் கலப்பில்லாத கலைக்களஞ்சியங்களை, அகரமுதலிகளை ஆக்கிட முடியும். வேண்டுமாயின் ஆங்கிலத்தை ஒரு மொழிப்பாடமாகவும் விருப்பத்திற்குரியதாகவும் மட்டுமே கற்பிக்கப்பட வேண்டும்.

பெற்றோரின் திணிப்போ , அரசின் திணிப்போ இருக்கக் கூடாது.

ஆனால் இன்றைய நடை முறையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி , கலைப்பிரிவு தவிர்ந்த ஏனைய துறைகள் ஆங்கிலமொழி வழிக் கல்வியாகவே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனால் மாணவர்கள் மனனம் செய்து தேர்வெழுதும் நிலைதான் காணப்படுகின்றது. புரிதலற்ற கல்விக் கே இது வழிவகுக்கின்றது. இங்கு சிந்தித்தலென்பதும் , ஆய்தலென்பதும் சுழியமாகவே (பூச்சியம்) காணப்படும். இது பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் மாணவர், பள்ளி ஆசிரியர் மாணவர் நடுவில் எவ்விதமாக படிமுறைவளர்ச்சியையும், புத்தாக்கங்களையும் உட்குவிக்காதென்பதே உண்மை.

மதநம்பிக்கைகள் போல கல்வியையும் பதில்களோடு மட்டும் மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவே அறிஞர் பெருமக்கள் விரும்புகின்றனர். கேள்விகள் தேவையற்றது. பழக்கப்பட்டுவிட்டோம். ஆகையால் இப்படியே இருந்து விட்டுப்போகட்டும் என்கின்றனர். இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் தாய்மொழிப்பற்றும் , அதில் தேர்ச்சியின்மையுமே ஆகும். சிலர் நினைப்பது கால மாற்றத்திற்கும், உலக மயமாக்கலுக்கும் ஏற்ப வாழ்வை இலகுவாக்குவது தான் ஏற்புடையது. இதில் மொழி , பண்பாடு போன்றவை எமக்கிடும் விலங்கென்கின்றனர். ஆம் விலங்காய் மாற விரும்புகிறவர்களுக்கு விலங்கு தேவையில்லைத் தான்.

இவர்கள் பலவிதமான, பலரின் கோட்பாடுகளை குறிப்பாக திருக்குறளுக்கு உரை தந்த பரிமேலழகர் "அறிவு செயற்கையானதென்கிறார்". கிறீத்தவத்தின் படி படைக்கப்பட்ட "முதல் மனிதன் ஆதாம் கடவுளின் சொற்கேளாததால் பாவ வாளியாகி மரணத்தை வரச் செய்தான். ஆகையால் நாமெல்லாம் பாவிசுள்" என்கிறது. கிருட்டிணபரமாத்மாவின் கீதை. "எதைக்

கொண்டு வந்தாய் எதைக் கொண்டு போகப் போகிறாய்” என்கிறது. இப்படியாக பல்வேறு விதமாக மாந்தனின் மூளை சலவை செய்யப்பட்டதால் “வெந்ததைத்தின்று விதி வந்தால் போவோம்” என்ற கொள்கை வகுப்பாரடியில் இவர்களெல்லாம் விழுந்து விட்டனர் போலும்.

இலங்கை வாழ் மேல்த்தட்டு மக்கள், குறிப்பாக நடுத்தட்டுத் தமிழர்கள் ஆங்கிலத்திற்காக உயிரைக் கொடுக்க முனைவது போல் ஒரு யப்பானியனோ, பிரெஞ்சுக்காரனோ ஏனைய ஐரோப்பிய உருசிய சீன மக்களோ அலட்டிக் கொள்வதில்லை. இவர்களெல்லாம் பல உலகம் போற்றும் கண்டுபிடிப்புக்களைத் தாய்மொழிக் கூடாகக் கண்டவர்கள். அமெரிக்கனும், ஆங்கிலேயனும் கூட அவனது தாய்மொழியை உயர்வின் உச்சியென நினைப்பதால் வளர்ச்சி பெற்று முன்னேறுகின்றனர். இன்று உலக நாடுகளுக்கெல்லாம் அச்சுறுத்தலாக விளங்கும் வட வியட்னாமே தன் தாய்மொழியில்தான் உயர்ச்சி கண்டது.

தமிழர்கள் சிந்துவெளித் தொடங்கிக் கிட்டத்தட்ட 4000 ஆண்டுகளாக மொழிச்சிதைப்புக்கும் வரலாற்றுச் சிதைப்புக்கும், சாதியச்சிதைப்புக்கும், பொருள் வளச்சிதைப்புக்கும், மெய்யியல் சிதைப்புக்கும், மதச்சிதைப்புக்கும் உள்ளாக்கி பட்ட இடர்பாடுகளுக்கு அளவேயில்லை என்றே கூறமுடியும். அதுமாத்திரமல்லாது 1000, 1500 ஆண்டுகளுக்குள் தோன்றிய புதுமொழி, புது இனங்களால் இன்றும் தமிழழிப்பும், தமிழன் அழிப்பும் தொடர்கின்றன. இருந்தாலும் சிந்துவெளி தொடக்கம் இன்று வரை தன்மானத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருந்திருக்கிறார்கள். இருக்கிறார்கள் இவர்கள் எதிர்ப்புக்களை காட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். சோர்ந்து போகவில்லை.

இன்றுள்ள தமிழ் குமுகாயம் தளர்வற்று, தாழ்வணர்ச்சி கொண்டு நிற்கின்றது. ஆனாலும் காலத்திற்குக் காலம் “அல்லிப்பூத்தாற் போற் தோன்றும்” ஆற்றல் மிகு தமிழறிஞர்

செயற்பாடுகளால் தமிழன்னை செழிப்புற்றே உள்ளாள். இருந்த போதும் எமது தாய்மொழிப்பற்றென்பது கேள்விக்குறியாகவே காணப்படுகின்றது.

இதற்கான முதற்காரணி மாந்தன் (தமிழன்) பணத்தின் மேற் கொண்ட அளவு கடந்த பேராசையாகும். இது பாட்டாளி (கூலி)யிலிருந்து செல்வந்தர் வரை (அரசியலாளர்கள், அரசுஉயர் அலுவலர்கள், தொண்டுநிறுவன பணியாளர்கள், கடைச்சரக்குகளாகி விட்ட மருத்துவர்கள், கல்வியலாளர்கள் போன்ற பலரும் இதில் அடக்கம் குறுகிய கால எல்லையில் எவ் வழியிலாவது (கொலை, கொள்ளை, கையூட்டு, பல்வகை மோசடி, கலப்பட வாணிபம், போதைப்பொருள் விற்பனை, போன்ற இன்னோரான முறைகள்) பணம், சொத்துவளம் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்ற நிலையால் இது தமிழனின் இயற் பண்பான மாந்த அன்பை எழினியிட்டு மறைப்பதினாலேயாகும்.

தமிழராகிய நாம் தமிழுணர்வோடும், நினைப்போடும் தமிழ்ப்பற்றோடும் நாம், எல்லோரும் ஒன்று என்ற நிலையோடு வாழ்ந்து தமிழன்னையை உயர்த்த செயல்செய்ய வேண்டும்.

எனது எட்டாம் வகுப்பு வரையான கல்வி தமிழிலும், ஒன்பதாம் வகுப்பிலிருந்து க. பொ. த உயர்தரம், பல்கலைக்கழக கல்வி வரை ஆங்கில மொழிவழிக்கல்வி ஆகும். அதன் பின் தொழில் முழுக்க முழுக்க ஆங்கிலம், சிங்களம் மட்டுமே. எனது 55ஆவது அகவையில் நாட்டுச் சூழலும், என் பிள்ளைகளின் கல்வியும், உயர் அலுவலர்களின் தங்கள் ஆளுக்கான பக்கச்சார்பும் என்னைத் தொழிலிருந்து ஓய்வு பெறச் செய்தது. பிள்ளைகள் மூவரின் உயர்கல்வி தமிழ்நாட்டில் தொடர்ந்து அங்கு நான் பெற்ற நட்பு என்னை என்மொழியில், என் இனத்தில் பற்றையும், அன்பையும், இரக்கத்தையும் மேலோங்க உணர்ச்சியையும், எழுச்சியையும் தூண்டியதால் தமிழ் வாசிக்கத்

தொடங்கினேன். தொடர்ந்த வாசிப்பும் தேடலும் பகுத்தறிவு சிந்தனையாளன் சாக்கிரட்டீசின் “அவர் இவர் சொன்னார் என்றில்லாமல் ஏன்? எதற்கு எப்படி? என்ற கேள்விகளோடு தேடியபோது மறுமொழி கிடைத்தது.

முதல் தேடல் தமிழர்கள் ஏன் தாழ்வுணர்ச்சி? அடிமைத்தன தற்குறித்தன்மைகளுடன் வாழ்கிறார்கள், இதற்கு காரணமானவர்கள் யார்? இன்றும் இவை தொடரக் காரணம் யார்? தமிழர் ஏன்? தமிழை புறக்கணிக்க வேண்டும் தமிழில் ஒன்றுமில்லைத் தானா? நாம் பேசும் தமிழ் கலப்பு மொழித் தமிழா? இதை மறுமலர்ச்சி பெறச் செய்ய முடியாதா? இந்தச்சாதியம் எமக்குத் தேவையா?, இதனால் கண்ட நன்மையென்ன? மனிதன் என்பவன் உலகம் முழுவதற்கும் ஒன்றுதானே இதில் ஏன் ஏற்றத்தாழ்வு ?

இதனால் பேரறிஞர்களான ஞானப்பிரகாச அடிகளார் மறைமலை அடிகளார் நாவலர் பெருமான், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை , தேவநேயப் பாவானர், மயிலை சீனி வெங்கடசாமி, நாசி. கந்தையாப்பிள்ளை, கா. அப்பாத்துரை, கி. ஆ.பே விசுவநாதன், கனகசபைப்பிள்ளை, விபுலானந்த அடிகள் தனிநாயகம் அடிகள், அபிராகாம் பண்டிதர், மயிலை வேதநாயகர் , வெளிநாட்டவர்களான வீரமாமுனிவர் என்ற பொச்சுக்கி , மருத்துவர் பச்சையப்பன் (கிறீன்), இரோபட் கால்டுவெல், யி.யு போப் போன்ற பல தமிழ் நடுநிலை ஆய்வாளர்களின் நூல்களை தமிழ்மொழி, வரலாறு, சமயம், காப்பியங்கள், சங்கக்கால இலக்கியங்கள், தங்கள் வறுமை நிலையிலும் தமிழை வாழவைத்த பா வேந்தர், பாரதியார் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர்களின் நூல்கள் என்பவற்றையும் இரவீந்திரநாத் தாசூர், வள்ளலார் என்ற இராமலிங்க அடிகள், போன்றவர்களின் சமத்துவ, சம அறநெறி வாழ்க்கை என்பவற்றை ஏகலைவன் (நானாகவே) கல்வியாகக்கற்றுக் கொண்டதால் பெற்ற அறிவின்

வெளிப்பாடுதான் எனது நூல்களும் தமிழர் நாட்காட்டியும், தனித்தமிழ் வரவேற்பும் திருக்குறள் நெறி திருமணங்களும்.

(செயற்பாட்டில் உள்ளவை) இவை எல்லாவற்றிற்கும் நான் தமிழன் தான் என்ற உணர்வே காரணம்.

தமிழில் பல்கலைக்கழகப் பட்டமோ, பதவியையோ பெறாத என்னால் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் இப்பாநூலோடு சேர்த்து 10 தமிழ் நூல்களை தனித்தமிழில் எழுதி முடிக்க முடியுமென்றால் என்னை விட குறைந்த அகவையில் உள்ளவர்கள் பட்டம் பதவிகளைப் பெற்றவர்கள் எவ்வளவோ எம்மினத்திற்கு செய்ய முடியும். கலந்து விட்டது, முடியாதென்று எதுவுமில்லை சரி அப்படி முடியாவிட்டாலும் தமிழ் சார்ந்த செயற்பாடுகளுக்கு தட்டிக்கொடுக்கலாம்,

கூழுக்கும் மீசைக்கும் ஆசைப்படக்கூடாது. அதை மழுங்கடிக்கக் கூடாது. இவை எல்லாவற்றிற்கும் தமிழன் என்ற உணர்வு வேண்டும் மாந்த அன்பு உயிரிரக்கம் வேண்டும், எல்லா (சாதி, சமய, பொருள்வளம் போன்ற) செயற்பாடுகளிலும் பன்மையியம் பேணப்பட வேண்டும். எனவே தமிழ் உணர்வை தட்டி எழுப்புங்கள்! பகுத்தறிவை முதலாக்கி தேடலில் இறங்குங்கள். இவை என்னைப்பற்றி விளம்பல் செய்வதற்காகவல்ல என்னைவிட பலபடி உயர்ந்த தகைமைகளை கொண்ட நீங்கள் வீறு கொண்ட எழு வேண்டும். எம்மினத்திற்காய் வருங்கால தலைமுறைக்காய், தமிழன்னை என்றும் புகழோடு நிலைத்து நிற்பதற்காய் செயற்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே.

இப்பாநூலானது "பாவலர் இலக்கியன்" அவர்களின் "தமிழ்க்களம்" என்ற நூலிலிருந்து சில மாற்றங்களுடன் சில பாக்களும் எனக்கு தமிழ் உணர்வு உண்டியவரும் நண்பரும் ஆன "பொறிஞர். பாவலர் . ஆய்வறிஞர். இ.மி அகன் அவர்களின் வீறு கொள்" என்ற பாநூலிலிருந்தும் சில பாக்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருமுறையாவது படியுங்கள் நாம்

நாமாகவே செயற்பட்டால் தமிழன்னை நீடித்து நிலை பெறுவாள்.
இப்பாநூலிற்கான சிறந்த

அணிந்துரையை தந்த முனைவர் தமிழ்மணி
திரு. நா. தருமராசா என்ற அகளங்கன் அவர்கட்கும்,
மதிப்பீட்டுரையினை வழங்கிய முல்லைக்கலைக்கோ
புலவர் வள்ளுவதாசன் என்ற நா. சிவராசா அவர்கட்கும்
இந்நூலினை மெய்ப்புப்பார்த்த எனது துணைவியார்
நல்லினிக்கும் இப்பாநூலை பதிப்பித்துத் தந்த வேழன் பதிப்பக
பணியாளர்கள், உரிமையாளருக்கும், இப்பாநூல் உருவாக
அடியெடுத்துத் தந்த பாவலர் இலக்கியன், என் குருவும்
நண்பருமான மதுரைத்தமிழர் பொறிஞர் அகன் அவர்கட்கும் எனது
மனமார்ந்த நன்றிகள்.

வாழ்க தமிழ் ! வளர்க பகுத்தறிவு !
மறுமலர்ச்சி பெறுக தமிழர் பண்பாடு !

குறிப்பு : முடிந்தவரை வடமொழி, சமற்கிருத, கிரந்த
எழுத்துக்கள் சொற்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

01. தமிழே வாழ்க!

தமிழே! உயிரே! வாழ்க!
தவமுங் களிப்பே! வாழ்க!
அமிழ்தே! அறமே! வாழ்க!
ஆன்றோர் அறிவே! வாழ்க!

கன்னித் தமிழே! வாழ்க!
கனியின் சாறே! வாழ்க!
மின்னும் சுடரே! வாழ்க!
விளங்கும் எழிலே! வாழ்க!

ஆட்சித் தமிழே! வாழ்க!
அருமை மொழியே! வாழ்க!
மாட்சி பெற்றாய் வாழ்க!
மானம் வளர்த்தாய் வாழ்க!

பழமைப் பொருளே! வாழ்க!
பாடுங் குயிலே! வாழ்க!
கழகத் தமிழே! வாழ்க!
கால முதலே ! வாழ்க!

இனிக்கும் சுவையே! வாழ்க!
இன்பப் பொருளே! வாழ்க!
தனித்த தமிழே! வாழ்க!
தமிழர் வாழ்வே! வாழ்க!

கல்லும் மண்ணும் தோன்றக்
காற்றும் கடலும் தோன்றச்
சொல்லும் பொருளு மாகி
சுவையைச் சேர்த்தாய் வாழ்க!

பிறக்கும் போதே பிறந்து
பீடு தந்தாய் வாழ்க!
உறவை வளர்த்தே எங்கள்
உயிரில் கலந்தாய் வாழ்க!

அறிவை உணர்வைத் தந்தே
ஆற்றல் அளித்தாய் வாழ்க!
செறிந்த கருத்தின் வளத்தால்
சேர்த்தாய் புகழை; வாழ்க!

குலங்கள் இல்லை சாதிக்
கூறுகள் இல்லை என்றே
நலன்கள் சேர்த்துப் புதுமை
நயங்கள் விளைத்தாய் வாழ்க!

இலக்கி யங்கள் தந்தாய்
இலக்க ணங்கள் தந்தாய்
உலகம் ஏத்த வாழும்
உயர்ந்த தமிழே வாழ்க!

02 . தன்மான ஈகம்

இனித்திரு கனிமொழி ! உலகமு தன்மொழி !

இயலிசை நாடகம் எனவளர் தமிழ்மொழி !

தனித்தியங் கிருமொழி ! தன்னிக ரிலாமொழி !

தமிழரைக் காத்திரு தனிமொழி ! படைமொழி !

பனிவரை கயற்புலி விற்கொடி பறந்திடப்

பார்புகழ் தமிழ்மொழி ! வாழ்வியல் அறங்களை

நனிவிளக் கிருமொழி ! அகம்புறம் இயம்பிடும்

நயமுறு தேன்மொழி ! நாவினித் திருமொழி !

அன்பினில் குழைந்திடும் ! அறிவினில் தெளிந்திடும் !

அறத்தினில் வென்றிடும் ! அழகினில் பழகிடும் !

இன்பினில் இகழைந்திடும் ! எழுச்சியில் எரிமலை !

எடுத்திடும் பாட்டினில் எதிர்ப்பெல்லாம் தூள்படும் !

துன்பினைத் துடைத்திடும் ! தூய்மையை அளித்திடும் !

துறைதொறும் தன்னெழில் காட்டியே தவழ்ந்திடும் !

மன்பதை மாண்பினைப் பண்பினை வளர்த்திடும் !

மாந்தனை மாந்தனாய் ஆக்கிடும் தனித்தமிழ் !

என்மொழி என்னைம் எழிலுற வாழ்ந்திட

என்நலம் என்பொருள் யாவையும் துறப்பேன் !

பொன்பொருள் , விளைவயல் , வளமனை பெரிதல் !

போற்றிடு தமிழ்மொழி காத்திட ஊறப்பேன் !

முன்மொழி உணர்வுகள் தமிழரின் நெஞ்செலாம்

முளைத்தெழ மூலைமு ருக்கெல்லாம் பறப்பேன் !

தன்மொழி மறந்திடும் புள்ளினை மாற்றிடத்

தமிழரின் ஊள்மனக் கதவுகள் திறப்பேன்.

03. தனித்தமிழ் (விணை)

இனிப்புள்ள தனித்தமிழே வாழ்க வென்போம் - நம்முள் இருக்கின்ற வேற்றுமொழிகளை வீழ்க வென்போம்.

வளமான தனித்தமிழை வாழவைப்போம் - இந்த வையத்தின் முதன்மொழியை வளரவைப்போம் வளமாரத் தனித்தமிழைப் போற்றிடுவோம் - வைய உயர்வெல்லாம் தனித்தமிழில் ஏற்றிடுவோம்.

பிறமொழியை வேரோடு களைந்தெறிவோம் - நம்மைப் பிடித்துள்ள கொலை மொழியை கைவிடுவோம். உறவாகத் தனித்தமிழை உயர்த்திடுவோம் - செம்மை உயர்வெல்லாம் தனித்தமிழில் சேர்த்திடுவோம்.

நாவாரத் தனித்தமிழில் பேசிடுவோம் - என்றும் நற்றமிழில் நாம் எழுதிப் பழகிடுவோம் ஆவலுடன் தனித்தமிழில் புதுச்சொற்கள் - என்றும் ஆக்கிடுவோம் ஊர்மணக்க வைத்திடுவோம்.

தனித்தமிழால் இன்பமெல்லாம் திரண்டுவரும் - ஆட்சி தனித்தமிழில் செய்திடவே நாம் திரள்வோம் இனித்தமிழே எங்கெங்கும் ஆக்கிடுவோம் - நாமும் எதிர்நிற்கும் தமிழ்ப்பகையைப் போக்கிடுவோம்.

04 . தமிழன்னை

என்அன்னை தமிழன்னை ஏற்ற முள்ளாள்;
என்னுயிரில் என்நாடி நரம்பில் எல்லாம்
கன்னலுற்ற இனிப்பேபோல் கலந்தே உள்ளாள்;
கண்ணானாள் தமிழர்தம் வாழ்வும் ஆனாள்;
முன்அன்னை பெற்றபுகழ் வாணைத் தாவும்;
முத்தமிழாய் அவள்மலர்ந்தாள் இன்பம் மேவும்;
தென்குமரிப் பெருநிலத்தில் தோற்றம் கொண்டாள்;
தேனாக இனிக்கின்ற தமிழைத் தந்தாள்;

வடமொழியின் வெள்ளத்தில் மூழ்கு முன்னே;
மீட்டெடுத்தார் மறைமலைஅடிகள் கச்சிதமாய்;
இடமகன்ற இம்மண்ணில் தமிழே ஆள
எண்ணற்ற பெருநூல்கள் ஆக்கித் தந்தாள்;
திடம்பெற்றுத் தமிழரெல்லாம் வாழ வேண்டித்
தீங்கற்ற பேரறிவைத் தமிழாய்த் தந்தாள்;
குடத்திற்குள் விளக்கானார் தமிழ ரெல்லாம்;
குனிந்திருந்து வாழ்வதையே குறியாய்க் கொண்டார்;

கலைதந்தாள் காப்பியங்கள் இலக்கணங்கள்
கனிச்சுவையை வெல்லுகின்ற இலக்கி யங்கள்
தலைமுறைகள் தலைநிமிர்ந்து வாழ்வ தற்கு
அறமொழுக்கம் பண்பு எல்லாம் தந்தாள்;
நிலையான வாழ்க்கைக்குக் குறளைத் தந்தாள்;
நீடுபுகழ்க் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் தந்தாள்;
அலைபட்ட துரும்பாகத் தமிழர் ஆனார்;
அருந்தமிழை இந்நாளில் மறந்தே போனார்;

பிறந்தவுடன் தாலாட்டில் வீரம் தந்தாள்;
 பீடுபெறு வாழ்க்கைக்குக் காதல் தந்தாள்;
 புறம்தந்தாள் அகம்தந்தாள் புலமைதந்தாள்;
 புண்ணெல்லாம்மார்பினிலேதாங்கச்சொன்னாள்;
 இறப்பிற்கும் அஞ்சாத மானம் தந்தாள்;
 இலைஉலகில் தமிழன்போல் என்று சொல்லும்
 இறவாத புகழ்தந்தாள் இனத்தைக் காத்தாள்;
 இன்றமிழைத் தமிழ்த்தாயைக் காப்போம் நாமே !

என்அன்னை தமிழன்னை எழுச்சி உள்ளாள்;
 என்செயலில் என்மூச்சில் இணைந்தே உள்ளாள்;
 புன்மொழிகள் செழிக்கவிட்டுக் கோழை யாகப்
 புறங்காட்டி வாழ்கின்றார் தமிழ ரெல்லாம்;
 முன்பிறந்த தமிழ்மொழியாள் என்றன் பேச்சில்
 மூச்சிலெலாம் புயலாக வருவாள் உண்மை;
 வென்றிருவோம் தமிழ்ப்பகையை ! ஆட்சி மன்றில்
 வெற்றிமிகு தமிழன்னை அமர்வாள் நன்றே !

05 . தமிழ்க் குறள்

தமிழர் தமிழைத் தமதுயிராய்ப் பேணின்
உமிழா துலகம் உணர்.

எங்கும் எதிலும் தமிழே இருந்திடில்
பொங்கும் அறிவே பொலிந்து.

ஆட்சி அரியணை அன்னை தமிழ்க்கிருந்தால்
மாட்சி நமக்கே மகிழ்.

அருமைத் தமிழில் அலுவல் நடந்தால்
பெருமை தமிழே பெறும்.

தாய்மொழிக் கல்வியே தக்கதென்று காந்தியும்
ஆய்ந்தே உரைத்தார் அறி.

இறைவழி பாட்டை இனிய தமிழில்
நிறைவுடன் செய்க நினைந்து.

இனிய தமிழில்கை யொப்பம் இருதல்
கனிந்த தமிழர் கடன்.

தமிழர் கடைகள் தமிழ்ப்பெயர் தாங்கல்
தமிழரின் மாணச் செயல்.

வழக்காடு மன்றத்தில் வண்டமிழ் வாழ்ந்தால்
இழப்புக்கள் நீங்கல் எளிது.

தமிழர் குழந்தை தமிழ்ப்பெயர் தாங்கல்
அமிழ்தின் இனிய தறி.

எல்லாம் தமிழில் எழுந்தால் தமிழரே
வெல்வார் உலகை விரைந்து.

கலைஓழுக்கம் பண்பாடு நாகரிகம் காத்தல்
குலையாத் தமிழ்நெறியாம் கூறு.

உற்ற தமிழை உயிரென ஓம்புதல்
கற்ற தமிழர் கடன்.

நற்றமிழில் நாளும் எழுதுதல் பேசுதல்
பற்றுள செந்தமிழர் பண்பு.

மற்ற மொழிகள் பெரிதாய் மதிப்பதிலும்
பெற்றதமிழ் பேணல் பெரிது.

வெற்றித் தமிழுக்கு வேண்டுவன செய்வதற்கு
இற்றே எழுக இணைந்து.

சொற்றமிழ் தேராத் தமிழினம் சோர்வுற்றுக்
குற்றமி யாகும் குலைந்து.

முற்றாத நுங்கின் முதிர்ச்சுவைச் செந்தமிழைக்
கற்றால் களிப்புருங் காண்.

சற்றும் தளராமல் சாயாமல் வாழ்ந்துவரும்
நற்றமிழ் காத்தல் நலம்.

உற்ற தமிழே உலக முதலென்று
பற்றுடனே கொட்டு பறை .

கொற்றம் சிறக்கத் தமிழின் கொடிபறக்க
எற்றுக் வடமொழி ஆங்கிலம் ஈங்கு.

புற்றினை ஆங்கிலத்தேர் என்று புகல்வது
குற்றம் தமிழர்காம் கூறு .

06 . வணிகக் குறள்

வணிகப் பெயர்ப்பலகை வண்டமிழில் மாறின்
அணிபெறும் நற்றமிழ் நன்று .

விற்கும் பொருளெலாம் வீரத் தமிழ்தாங்கின்
நிற்கும் தமிழே நிலைத்து .

பெயர்கள் தமிழில் பெரிதாய் எழுதின்
உயர்தமிழோங்கும் உலகு.

ஓங்கு தமிழ்ச்சொற்கள் பல்லிலக்கம் ஈங்கிருக்க
ஆங்கிலமோ வேண்டும் அறி .

நல்லதமிழ்ச் சொற்கள் நாளும் வழங்கிவரின்
வெல்லும் தமிழே விரைந்து.

வண்ணத் தமிழில் வணிகப் பெயர்களை
எண்ணி எழுதல் இனிது .

இருக்கும் தமிழ்ப்பெயர்கள் என்றும் மறையா
திருந்திட நாப்பழக்கம் நன்று .

கணக்குகள் பற்று முறிகள் தமிழில்
பிணக்கின்றிப் பேணுதல் பீடு .

அணிசெய் வணிகர் அருந்தமிழில் பேசி
வணிகம் புரிதல் வளம்.

தோன்றும் புதுப்பொருட்டுத் தூய தமிழ் வழங்கல்
ஆன்ற வணிகர்க்கு அழகு.

தமிழர் தெருவில் தமிழில்லை என்றால்
தமிழர்க் கவமானந் தான் .

தமிழர் கடையில் தமிழில்லை என்றால்
அமிழும் பெருமை அறி .

07. எழுந்து வா !

எழுந்துவா ! எழுந்துவா ! எழுந்துவா !

இன்றமிழின் எதிர்ப்புக்களை எரிப்பதற்கே
எழுந்துவா ! எழுந்துவா ! எழுந்துவா !

இடர்களைந்து தமிழ்காக்க எழுந்துவா !

கைகட்டி வாய்மூடி நாமிருந்தால்

காறிஉமிழ்வர் வருங்கால நல்லிளைஞர்;
வையத்தின் முதன்மொழியைக் காப்பதற்கு
வரிப்புலியாய்த் தடை உடைத்துப் பாய்ந்துவா !

நாம் வாழும் நாடென்ன பிறர்நாடோ ?

நற்றமிழும் நமக்கென்ன அயல்மொழியோ ?
வேம்பாக வெறுக்கின்றாய் தமிழ்மொழியை
வென்றிருவோம் விரைவாக எழுந்துவா !

ஆள்வோரும் உணர்வற்றே ஆளுகின்றார்

அருந்தமிழின் வாழ்வுதனைக் குலைக்கின்றார்;
தூள்செய்ய வேண்டாமோ அவராட்சி ?
துடிப்புற்றுத் தோள்தட்டி எழுந்துவா !

குமரிநிலம் ஆண்டவனும் நீதானே !

குறையின்றி வாழ்ந்தவரும் உன்னினமே !
கமழ்கின்ற உன்பெருமை அறியாயோ ?
கடகளிறாய்க் களங்காண எழுகவே !

08. உனை மறவேன்

[மறையாப் பொருள் நீயே!]

உனைப்பிரிய மனமில்லை தமிழ்த்தாயே!

உன்னெழிலும் உன்னுயர்வும் உன்வளமும்
எனைக்கவர்ந்தே இன்பத்தில் தள்ளியதே !

என்செய்வேன் ? உனைப்பிரிய மனமில்லையே !

தினைத்துணையும் உனைப்பிரிய மனமில்லையே !

தீங்கனியாய் இனிக்கின்ற செந்தமிழே !

பனைத்துணையாய் உனைவளர்க்கப் பாடுபட்டேன்
பனித்துளியாய்ப் பயனற்றுப் போனதந்தோ !

ஈங்கிருக்கும் தமிழரெல்லாம் உனைமறந்தே

இருக்கின்றார் ஆங்கிலமே விரும்புகின்றார்;
ஆங்கிலமே தமிழ்நிலத்தை ஆள்வதற்கும்
அவரவரும் முனைப்பாக நிற்கின்றார்.

செந்தமிழில் பேசதற்கும் நாணுகின்றார்;

செம்மறி யாடெனவே வாழுகின்றார்;
வந்த வடமொழி ஆங்கிலத்தை வணங்குகின்றார்;
வளர்ந்தமொழி தமிழ்மொழியைத் தள்ளுகின்றார்.

இருந்தாலும் தமிழ்மொழியே ! உனைமறவேன்;

எதிர்ப்புகளா யிரம்வரினும் உனைத்துறவேன்;
மருந்தாக உனைநினைத்துத் தமிழரெல்லாம்
மறந்தாலும் மறையாத பொருள்நீயே !

09. நிறை தமிழ் வளர்க்க வருக !

எங்கும் எதிலும் தமிழே வேண்டு!
எவரை யும்நீ அதற்கே தூண்டு!
பொங்கும் உளத்தால் புதுமைகள் பூண்டு,
பொல்லா அடிமையை இன்றே தூண்டு!

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டு களாக
அடைந்த அடிமைத் தளையறுக் காமல்
வாயுரம் பேசும் வழக்கம் மாற்றி
வல்லமை காட்ட அரிமாவாய் வருக!

எங்கும் எதிலும் அடிமை ஆனாய்!
இனிக்கும் தமிழை ஏற்கவும் மறுத்தாய்!
பொங்கிப் பாயும் புனலென எழுக!
புதுமைகள் காட்டித் தமிழ்வளர்த்த திருக!

அறிவினில் ஆற்றலில் சிறந்தவன் தமிழன்;
அருந்தமிழ் துறந்ததால் அழிபவன் தமிழன்;
நெறியினில் நின்றே நிறைதமிழ் வளர்க்க
நெஞ்சினை உயர்த்தி நடையிட வருக!

நாட்டினை இனத்தினைக் காட்டியே கொடுத்திடும்
நச்சு மனத்தாரை நசுக்கிட வருக!
கோட்டையில் தமிழரின் கொடிபறந் திடவருக!
கொள்கையை முழக்கியே வருக இன்றே!

10. தனித்தமிழ் [வினை]

இனிப்புள்ள தனித்தமிழே வாழ்க வென்போம் - நம்முள் இருக்கின்ற வேற்றுமொழிகளை வீழ்க வென்போம்.

வளமான தனித்தமிழை வாழவைப்போம் - இந்த கையத்தின் முதன்மொழியை வளரவைப்போம்
வளமாரத் தனித்தமிழைப் போற்றிடுவோம் - கைய உயர்வெல்லாம் தனித்தமிழில் ஏற்றிடுவோம்.

பிறமொழியை வேரோடு களைந்தெறிவோம் - நம்மைப் பிடித்துள்ள கொலை மொழியைக் கைவிடுவோம்
உறவாகத் தனித்தமிழை உயர்த்திடுவோம் - செம்மை உயர்வெல்லாம் தனித்தமிழில் சேர்த்திடுவோம்.

நாவாரத் தனித்தமிழில் பேசிடுவோம் - என்றும் நற்றமிழில் நாம் எழுதிப் பழகிடுவோம்
ஆவலுடன் தனித்தமிழில் புதுச்சொற்கள் - என்றும் ஆக்கிடுவோம் ஊர்மணக்க வைத்திடுவோம்.

தனித்தமிழால் இன்பமெல்லாம் திரண்டுவரும் - ஆட்சி தனித்தமிழில் செய்திடவே நாம் திரள்வோம்
இனியதமிழே எங்கெங்கும் ஆக்கிடுவோம் - நாமும் எதிர்நிற்கும் தமிழ்ப்பகையைப் போக்கிடுவோம்.

11 . தேனோ உனக்கு?

நாமேவு நற்றமிழை - உயர்
பாமேவு பைந்தமிழைப்
பாரா திருப்ப தேனோ? தமிழ்ப்
பயிர முப்பதும் ஏனோ? அது
உனக்குத் தேனோ?

பூமேவு வண்ணமதைக் - குளிர்
காமேவு நல்லெழிலைக்
காணா திருப்ப தேனோ? நலம்
கழிய விடுதலு மேனோ? அது
உனக்குத் தேனோ?

நலமேவு செந்தமிழைப் - பெரு
நிலமேவு வான்கதிரை
நினையா திருப்ப தேனோ? தமிழ்
நிலைக்கா திருப்ப தேனோ? அது
உனக்குத் தேனோ?

களம்மேவு பெரும்புகழைத் - திரு
வுளமேவு உயர்தமிழை
உணரா திருப்ப தேனோ? அதை
உயர்த்தா திருப்ப தேனோ? அது
உனக்குத் தேனோ?

புயல் மேவுபுரட்சியினை - வள
வயல்மேவு புதுப்பொலிவை
வளர்க்கா திருப்ப தேனோ? அதை
வணங்கா திருப்ப தேனோ? அது
உனக்குத் தேனோ?

குறள்மேவும் வாழ்வியலைப் - புகழ்
அறம்மேவும் திருக்குறளை
அறியா திருப்ப தேனோ? வளர்
அறிவில் இன்னும் கூனோ? அது
உனக்குத் தேனோ?

உயிர்மேவு செழும்பொருளைக் - கருங்
குயில்கூவும் இன்னிசையைக்
கூறா திருப்ப தேனோ? வளம்
கூட்ட திருப்ப தேனோ? அது
உனக்குத் தேனோ?

ஆற்றலெலாம் நமக்குண்டு - வளர்
அறிவெல்லாம் தமிழ்க்குண்டு
அறியா திருப்ப தேனோ? அதை
ஆக்கா திருப்ப தேனோ? அது
உனக்குத் தேனோ?

12 . தமிழியர வழியுண்டோ ?

நெஞ்சாரச் செந்தமிழை வாழ்த்திடுவோம் - எந்த
நேரமும் அதன்வளர்ச்சி பாடிடுவோம்

மேடையிலே முழங்குவதைத் தவிர்த்திடுவோம் !
மேலான தமிழ்ப்பணிகள் செய்திடுவோம் !
ஓடையிலே கலம்செலுத்தி என்னபயன் ?
ஒழுங்கற்ற செயல்களிலே விகளவதென்ன ?

பழம்பெருமை பேசுவதில் பயனுண்டோ ?
பல்லிளித்து வாழ்வதிலே பெருமையுண்டோ ?
பிகழப்பிற்கு வாழ்வதுவும் வாழ்வாகுமோ?
பீடு தமிழ் காப்பதுவும் தாழ்வாகுமோ ?

ஆரியத்தால் அழிந்தகதை அளக்கின்றாய் !
அடிமைநிலை வெட்கமின்றி உரைக்கின்றாய் !
பேரியக்கம் தமிழியக்கம் காணாமல்,
பெரிதாக மானமின்றிப் புலம்புகின்றாய் !

ஒற்றுமைக்கு வழியில்லை உன்னிடத்தில்;
உயர்தமிழை உயர்த்துதற்கும் வழியில்லை;
கற்கின்றாய் வேற்றுமொழி களிப்பாக !
கடைத்தேற வழியுண்டோ தமிழர்க்கே ?

13 . விழிப்பானோ?

பாட்டெழுத முற்பட்டேன்;
பலவாறாய் எண்ணமிட்டேன்;
நாட்டமுடன் பாநூல்கள்
கற்பவரும் ஈங்குண்டோ ?
பாட்டெழுதி என்னபயன் ?
பற்பலவாய்க் கற்பனைகள்
கூட்டியிங்குப் பாட்டெழுதிக்
காட்டுவதில் என்னபயன் ?

புதிதாகப் பாடுவதற்கும்
என்னவுண்டு?நற்றமிழுக்கு
எதிராக நடப்பதற்கே
எந்தமிழர் இருக்கின்றார்;
கொதிக்கின்ற சொற்களினால்
கூறுகின்ற கருத்துக்களை
மதிப்பவரும் ஈங்குண்டோ ?
மரத்தமிழர் உணர்வற்றார்.

பகுத்தறிவைப் பாடுவதா ?
பைந்தமிழைப் பாடுவதா ?
நகும்படியாய் இருக்கின்ற
சாதிமதம் பாடுவதா ?
மிகுந்துவரும் பெண்ணடிமை
தனியுடைமை இவைபற்றி
வெகுண்டெழுந்து பாடுவதா ?
பாடித்தான் என்னபயன் ?

என்றெல்லாம் எண்ணியெண்ணி
 இருக்கின்ற வேளையிலே
 என்னெதிரில் எழுந்தவரும்
 ஓவியமாய் ஒரு காட்சி !
 குன்றெழுந்த நெடுந்தோளன்
 கூர்வாளுங் கையுமாய்க்
 கொன்றிடல்போல் வாளோங்கிக்
 கொக்கரித்தான் என்முன்னே !

பாட்டெழுது கின்றாயா
 பாட்டு ? உனது பாட்டுக்குப்
 பாட்டையினை வகுத்திட்ட
 பாரதியின் பாட்டெல்லாம்
 ஏட்டளவில் இருக்கின்ற
 இழிநிலைமை அறியாயோ ?
 மாட்டுக்கும் உணர்வுவரும்
 மடையர்க்கோ என்னவரும் ?

கேட்டுக்குள் தமிழ்நிலம்
 மாட்டிக்கொண் டுள்ளதபா !
 கூட்டுக்குள் இருந்து கொண்டு
 கொய்யாக்கனி வேண்டுகிராய் !
 போட்டுவிட்டாய் உன்பெருமை
 அயன் மொழியின் காலடியில்
 சூட்டுக்கோல் போட்டாலும்
 முகம்சளிக்க மாட்டாய்நீ !

பாரதியின் பாட்டெல்லாம்
 பழங்கதையாய்ப் போனபின்னே
 நீயெழுதும் பாட்டெல்லாம்
 நீர்மேலே எழுதியபா !
 போர்த்தொழிலைப் பழகென்றான்
 பாரதிதான் ! அச்சொல்லோ
 கூரியவாள் என்றெஞ்சைக்
 குத்தியது கண்விழித்தேன்.

14 . தமிழரைத் தூண்டு !

தமிழுக்கு விடுதலை வேண்டு ! - அருந்
தமிழரை அதற்காகத் தூண்டு !
தமிழ்உணர்வை நெஞ்சினிற் பூண்டு - வருந்
தடைகளை அப்பொழுதே தாண்டு.

இன்னுமா உனக்கடிமைக் கூண்டு ?
ஏதிலியாய்க் கிடக்கின்றாய் ஈண்டு !
மன்னுமா மன்னவர் ஆண்டு
வந்தமறம் போனதுவோ மாண்டு ?

செந்தமிழை நெஞ்சினால் தீண்டு !
செறிந்துள்ள நல்லறத்தைத் தோண்டு !
எந்தமிழே நாற்றிசை யாண்டு ,
எழில்பெறவே தமிழரைத் தூண்டு !

தொல்தமிழின் வாழ்வெல்லாம் ஈண்டு
தொடர்கதையாய்ப் போவதுவோ நீண்டு ?
புல்லுணர்வுத் தமிழரைச் சீண்டு !
மடங்கலாய் வருவாரே மீண்டு !

இனிஉரிமை பெறுவதெந்த ஆண்டு ?
இன்றமிழை வாழ்விக்கத் தூண்டு !
குனிந்தவர் நிமிர்ந்திடவே வேண்டு !
குறைந்துவிட்ட தமிழுணர்வைத் தோண்டு !

15 . வீறு கொண்டெழுக !

கடைப்பெயர்கள் தமிழாக இருத்தல் வேண்டும்

கன்னியர்கள் காளையர்கள் அணிந்து கொள்ளும்

உடைப்பெயர்கள் தமிழாக உயர்தல் வேண்டும்.

உள்நாட்டில் உருவாகும் பொருட்களுக்கும்

தடையின்றித் தமிழ்ப்பெயரே சூட்ட வேண்டும்

தமிழரெலாம் தமிழணர்வில் செழிக்க வேண்டும்.

மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் தமிழ்ப்பெயர்கள்

மணித்துளியில் உருவாக்கும் செயல்கள் வேண்டும்.

அந்நாளில் பிறமொழிகள் கலந்த தாலே

அழகிழந்தாள் தமிழ்த்தாயும் ! என்ன செய்தோம் ?

இந்நாளில் வேற்றினத்தின் ஆட்சி யாலே

இன்றமிழும் வாழ்விழந்து போகு தந்தோ !

எந்நாளில் தமிழரெலாம் எழுச்சி கொள்வார் ?

ஏற்றமெல்லாம் தமிழ்மொழியில் முகிழ்த்தல் எந்நாள் ?

செந்தமிழ் சிறப்புற்று விளங்க , ஆட்சி

செய்வோரே பொறுப்பவர் அறிக நன்றே !

அறிவியலால் பலதுறைகள் வளர்ந்த திங்கே !

அவற்றுக்கும் தமிழ்ப்பெயர்கள் காண வேண்டும்!

நெறிகெட்டே வடமொழி ஆங்கிலத்திற் கடிமை யாகி

நெடுமரம்போல் உணர்வற்று வாழ்தல் நீக்கி

வெறிகொண்டே தமிழ் வளர்க்க எழுதல் வேண்டும்

வெற்றியெலாம் பின்னாளில் முகிழ்க்கும் தானே!

குறிகொண்டு தமிழரெலாம் வாழ்தல் வேண்டும்

குறைவின்றித் தமிழ்வளர்க்கக் கூட வேண்டும்.

16 . இவன்தான் தமிழன்

நீயார் தமிழனா ? நீயார் தமிழனா ?

உன்மொழி என்ன தமிழ்மொழி தானா ?

சீச்சீ ! போடா ! சிரிக்கிற துலகம் !

சீச்சீ ! போடா ! சிரிக்கிற துலகம் !

கையம் சிரிக்க வாழ்பவன் தமிழனே !

கையைக் கட்டி வாயைப் பொத்திக்

காலில் விழுந்து வாழ்பவன் தமிழனே !

கடமை மறந்து தாழ்பவன் தமிழனே !

உலகினில் பிறமொழி உயர்ந்த தெல்லாம்

உன் தாய்மொழி ஈந்த வேரால்

நலங்கெட நம்மொழி நலிந்த தெல்லாம்

நாம்பிற வேற்றின மொழிகளை

நத்திய கொடுமையே.

முத்தமிழ் மொழியின் முழுச்சிறப் பிணையும்

எத்தனை முறைகள் எடுத்தே இயம்பினர் ?

குத்துக் கல்லாய்த் தமிழன் இருந்தான்;

குலைந்தது தமிழின் வாழ்வும் வளமும்.

அடித்துச் சொல்லியும் அகைய வில்லை;

அழகாய்ச் சொல்லியும் ஆட வில்லை

இடித்துச் சொல்லியும் அகைய வில்லை;

இரும்பு மனிதன்; இவன்தான் தமிழன்.

17 . இற்றைத் தமிழன் இயல்பு

உற்றதமிழக குழைப்பவன் போல் நடித்தல்
மற்றவரைக் கீழாய் மதிப்பிடல் - முற்றிலும்
கற்றவனாய் தற்பெருமை காட்டித் தருக்குதல்
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

பட்டம் பதவி பணமென்றே எப்பொழுதும்
கொட்டமிட்டுக் கோடரி யாய்த்தமிழை - வெட்டுதல்
உற்ற தமிழ்க்கலை பண்பா டொழித்திருதல்
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

ஒங்கு தமிழ்மறந்து உற்ற இனம்மறந்து
வடமொழி (மா) சிடி வருடித் - தூங்குதல்
வெற்றுமுழக் கிட்டு விளம்பரங்கள் தேடுதல்
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

ஒருவர் உயர்வில் உளம்வெதும்பிச் சாதல்
பெருமைக்கே வடமொழி ஆங்கிலம் பேணல் - இருள்மனம்
பெற்றுப் பிறர்உழைப்பைப் பீடு தனைஉறிஞ்சல்
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

பற்றுடன் வடமொழியை(நாளும்) பரவுவதும்
முற்றும் தமிழ்அழிக்க முன்வந்து - நிற்பதும்
குற்றம் குறைகூறிக் கொள்கையை விற்பதும்
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

காழ்ப்பும் கரவும் கயமைச் செயல்களும்
பாழ்த்த மனமும் பயனிலாச் - சூழ்ச்சியும்
ஒற்றுமை இல்லா துருக்குலைந்து போதலும்
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

கற்றும் அறிவிலான் கன்னித் தமிழ்காக்கச்
சற்றும் மனமிலான் தன்னலமே - பெற்றதனால்
நற்றமிழ் வாழ்வை நசுக்குவதே வாழ்கின்ற
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

எல்லாச் செயல்களும் தன்னால் நடந்ததென்று
சொல்லால் சுவைக்கின்ற சொத்தைகள் - வெல்வதற் (கு)
உற்ற தமிழக்களத் துள்வெடி வைப்பதே
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு

தானும் உருப்படான்; தன்னுடைய தாய்மொழியாம்
தேனும் வெறுப்பான்; தெளிவிலான்; - மாணமிலான்;
நற்றமிழின் பேர்பாடி ஆரியத்தை நாடுவதே
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

உற்ற தமிழ்மொழிக் (கு) ஊறு விளைந்திருந்தும்
கற்றும் பகையழிக்கச் சூழாமல் - முற்றவே
கற்றும் உணர்வின்றிக் கற்றுண் எனக்கிடத்தல்
இற்றைத் தமிழன் இயல்பு.

18 . எழுக மொழிகாக்க (இன்றே) !

எழுதுவதும் பேசுவதும் இன்று வேண்டா !

எழுச்சிதனை உணர்ச்சிதனை இன்றே காட்ட
உழுவையெனப் பாய்ந்தெழுந்தே களப்போர் செய்க!
உருக்குலைந்து நைந்திருக்கம் தமிழாம் தாயின்
கழுத்தினிலே கத்திவைக்கக் கண்டி ருந்தும்
கண்முடித் தமிழரெலாம் செல்லல் நன்றோ !
பழுதுற்றுப் புரையோடிப் போகு முன்னே
பைந்தமிழைக் காப்பதற்கே எழுக இன்றே !

ஊர் ஊராய்த் தெருத்தெருவாய் எழுந்து சென்றே
உயர்தமிழின் நலமெல்லாம் எடுத்துச் சொல்க!
தேர்தலுக்கே உழைக்கின்ற வேட்பா எர்போல்
தேன்தமிழை இல்லமெலாம் பாய்ச்சச் செய்க !
தூர்ந்து விட்ட தமிழுணர்ச்சி துள்ளிப் பாயத்
துடிப்புடனே தமிழுக்குத் தொண்டு செய்க !
ஆர்ப்பாட்டம் போர்ப்பாட்டம் எல்லாம் செய்க !
அடங்காமல் தமிழ்ப்பணிகள் நாளும் செய்க !

அறிஞரெலாம் ஆர்வமுடன் எழுக இன்றே !
ஆங்கிலத்தின் வெறியாட்டை அடக்கிக் காட்ட
நெறியுடனே தமிழ்ப்படைஞர் எழுக இன்றே !
நெஞ்சயர்த்தித் தோளூயர்த்தி எழுக இன்றே !
தறிகெட்டே ஓடுகின்ற தமிழர் தம்மைத்
தகுத்தாட்கொண் டுணர்வூட்ட எழுக இன்றே !
அறிவாட்சி தமிழாட்சி தமிழ்த்தாய் செய்ய
அனைவருமே ஆர்த்தெழுக ! எழுக இன்றே !

ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் தொலைந்து போக
 எழிற்றமிழின் வாழ்வழிக்கும் புல்லர் போக
 தாமாக முன்வந்து தமிழ் ரெல்லாம்
 தமிழ்காக்க உயிர்காக்க எழுக இன்றே !
 ஏமம்சேர் தமிழிளைஞர் ஒன்று கூடி
 இன்றமிழைக் காப்பதற்கே வருக இன்றே !
 ஆமையெனத் தமிழ்ரெல்லாம் ஈங்கி ருந்தால்
 அந்நியத்தான் நாடாளும் அறிக நன்றே !

எழுச்சிபெற்ற தனித்தமிழர் எங்கே சென்றார் !
 எறியீட்டிச் சொல்லெடுத்த தமிழர் எங்கே !
 குழுக்குழுவாய்த் தனித்தமிழர் பிரிந்தி ருந்தால்
 குறையுற்ற தமிழ்த்தாயும் வாழ்வ தெங்ஙன் ?
 அழகின்ற நம்குழவி பசிய டங்க
 அடுத்தவளை எதிர்பார்த்தல் மடமை யன்றோ !
 புழுவாகப் போய்விட்ட தமிழர் வீர
 அரிமாவாய் தமிழ்காக்க எழுக இன்றே !

19 . தமிழ்த்தாய் மகிழ்ச்சி

என்ன சொல்லி உனைத்திருத்த ?
ஏது சொல்லி உனைத்திருத்த ?
அன்னை தமிழை நீ வெறுத்தே
ஆரியத்தை ஆங்கிலத்தை விரும்புகின்றாய் !
கன்ன லென்றும் கனியென்றும்
கால மெல்லாம் போற்றிவந்த
முன்னைத் தமிழை நீ வெறுத்தாய் !
மூடர் செய்யார் நின்செயலை !

எல்லாம் தமிழில் வேண்டுகொண்டே
எதற்கு நாளும் குரல்கொடுத்தாய் ?
சொல்ல இனிக்கும் சுவைத்தமிழைச்
சொத்தை யாக்கி விடுதற்கோ ?
வெல்லும் உலகை செந்தமிழ்தான் !
விரும்பி நீயும் தமிழ்கற்றால் !
எல்லாம் கிட்டும் ஆங்கிலத்தால்
என்ப தெல்லாம் பொய்யேதான்.

தமிழே அறியா அலுவலர்கள்
தமிழர் மண்ணில் பணிபுரிந்தால்
தமிழா வாழும் ? வேற்றுமொழிதான்
தமிழரை அடக்கி ஆளும்
அதுவே அமுதம் என்றிருந்தால்
அருமைத் தமிழும் வாழ்வதெந்நாள் !
தமிழில் ஆட்சி நடந்தால்தான்
தமிழ்த்தாய் மகிழ்ச்சி பெறுவாளே !

20 . கல்வியாளன் கடையகத்தன் !

ஒற்றுமை யற்றவன் உணர்ச்சி யற்றவன்;
கற்ற தமிழைக் கடைச்சரக் காக்கியோன்;
பெற்ற தமிழைப் பேணாப் பிழைமகன்;
குற்றுக் கல்லாய் குந்தி இருப்பவன்

புற்றர வொத்தவன் புன்மைப் புழுவினன்;
நற்றமிழ் மேன்மை நன்கறிந் திருந்தும்
பற்றிலா திருக்கும் பழிமிகு பதரிவன்;
சுற்றம் ஓம்பாச் சூழ்ச்சி நரியன்;

அற்ற குளத்தின் அறுநீர்ப் பறவை;
தொற்று நோய்போல் தொடரும் ஆங்கிலம்
பற்றியே அடிமைச் சேற்றில் அமிழ்பவன்;
வெற்றுக் குடுக்கைத் தன்னல வெறியன்;

உற்ற தமிழ்ப்பணி உவந்தே ஆற்றிடச்
சற்றும் அசையாச் சாய்க்கடைக் கருங்கல்;

நற்றமிழ் ஆட்சியே நாடெலாம் என்றே
உற்ற ஆணையால் ஓதிய போதும்
வெற்று மரமாய் விளங்கிடும் வீணை;
கற்றவ னாயினும் கடையகத் தானே.

21 . குலைகின்ற இனமானம்!

எழுதுவதும் பேசுவதும் எற்றுக்கோ ?

இனமானம் மொழிமானம் இல்லாமல்

எழுதுவதும் பேசுவதும் எற்றுக்கோ ?

எல்லோரும் இந்நாளில் வெற்றுக்கோ ?

குலைகின்ற இனமானம் காண்கிலையோ ?

எரிவிழுந்து கண்ணவிந்து போனதுவோ ?

அலைகின்றாய் பணத்திற்கும் பதவிக்கும்;

அறிவாற்றல் தமிழ்வீரம் பூண்கிலையோ ?

மொழிமறந்து இனம்மறந்து நாடிமறந்து

மொண்கையனாய் வாழுகின்ற மரத்தமிழா !

விழியற்றான் போலிங்கே இருக்கின்றாய் !

விளங்கவிலை இனும்உனக்கே மடத்தமிழா !

நெருப்பெடுத்த சொல்லெடுத்துத் தமிழா உன் !

நெஞ்சினுக்கே எடுத்துரைத்தும் உணரவிலை !

உருப்படுவாய் என்றுநானும் எண்ணவில்லை !

உமிஉலையில் சோறுபொங்கி உண்பதுவோ ?

பன்றிக்கும் தெருநாய்க்கும் உணர்வுவரும் !

பாழான மரத்தமிழா ! உணர்வின்றி

அன்றைக்கும் இன்றைக்கும் அப்படியே

அடிமையிலே உழல்கின்றாய் விழிப்பிலையே !

22 . தமிழா ! என்ன செய்யப் போகிறாய் !

அடிமை நிலைவிட டெழுவானோ ? - இவன்
வடமொழி ஆங்கிலத்தின் அடிவருடி
நொடியில் விழுந்து படுவானோ ? - கொடு
நோயில் தொலைந்து விடுவானோ ?

குடியின் பெருமை தொலைப்பானோ ? - தமிழ்க்
குடியின் குரலை நெரிப்பானோ ?
அடிமை மொழியில் திளைப்பானோ ? புயல்
ஆடல் புரிந்தே அழிவானோ ?

மாற்றான் மொழிக்கே மடிவிரித்துத் - தமிழ்
மங்கையைத் தெருவில் விடுவானோ ?
சோற்றுக் காகப் பிறமொழியின் - அடி
சொரிந்தே வாழ்ந்து மறைவானோ ?

கட்சிகள் வளர்த்து மடிவானோ ? - சிலர்
காற்செருப் படியிற் படிவானோ ?
பெட்புறு தமிழை ஒழிப்பானோ ? - ஒரு
பேடியாய் இங்குத் திரிவானோ ?

ஒப்பில் மொழியை ஒழிப்பானோ ? - உல
கோங்கிடு மாங்கிலக் கொடுநெருப்பில்
ஒப்பியே விழுந்தவன் எரிவானோ ? - தமிழ்
ஒப்பா துலகில் பிழைப்பானோ ?

23 . தமிழ் வேதாரி

பனைஓலைச் சலசலப்புச் செய்வார்; என்றும்
பைந்தமிழில் உணர்வுளார்போல் காட்டிக் கொள்வார்;
திகையளவு செயற்பாடும் இவரால் இல்லை;
தீந்தமிழின் வளர்ச்சிபற்றிப் பாடிச் செல்வார்.

எழுத்தினிலே உணர்வுட்டி எழுதிச் செல்வார்;
எந்தமிழர் துடிப்புறவே பேசிச் செல்வார்;
கொழுத்தபண மெத்தையின் மேல்உறக்கம் கொள்வார்;
கொள்கையெலாம் பறக்கவிட்டுக் குறட்டை விடுவார்.

வேற்றினத்தார் மற்றவரைக் குறையே சொல்லிப்
பைந்தமிழின் வளர்ச்சிக்கோ ஒன்றுஞ் செய்யார்;
ஆர்ப்பாட்டம் போர்ப்பாட்டம் அதிகம் இருக்கும்;
அருஞ்செயல்கள் அணுவளவும் செய்தார் இல்லை.

உச்சாணிக் கொம்புதனில் ஏறிக் கொண்டே;
உறுபுலியே எந்தமிழா ! பாய்க வென்பார்;
கச்சணிந்த மாதருக்குக் கடைவி ரிப்பார்;
கடுகளவும் செந்தமிழ்க்கே நலமே செய்யார்.

தன்பெருமை மிகக்காட்டி வாழ்ந்து வருவார்
தருக்குடனே பிறர்செயலைத் தாழ்வாய்ச் சொல்வார்
இன்றமிகழைத் தம்முயிர்போல் எடுத்தூப் பேசி
இழிசெயல்கள் பலபுரிவார் வெற்று வேட்டர்;

இல்லத்தில் இருந்து கொண்டு பலவும் எழுதி
எழுத்தாளப் புலியென்று கூறிக் கொண்டு
வல்லதமிழ் மேடையிட்டால் வந்து பேசி
வழிச்செலவுப் பெருந்தொகையும் வாங்கிப் போவார்.

குனியாமல் வளையாமல் இருந்து கொண்டே
குவித்திருவார் பெரும்புகழை தம்மைப் பற்றித்
தனிப்பெருமை விரிப்பதிலே நாட்டம் கொள்வார்
தமிழ்ப்பெருமை தனைக்குலைப்பார்; வெற்றுக் வேட்டர்.

நாகரிகம் பண்பாடு கல்லா தாரும்
நற்றமிழன் நானென்று பறைமு முக்கி
ஈகமுள தமிழென்று பட்டம் கொள்வார்;
இவரெல்லாம் தமிழ்வளர்ச்சி பாடல் நன்றோ ?

தமிழ்வளர்ச்சிப் பணிபுரியும் தமிழர் களிலே
பிறர்உழைப்பைத் தம் உழைப்பாய்த் திருடிக் கொள்ளும்
தமிழ்த் திருடர் இருக்கின்ற இந்த நாளில்
தமிழ்வளர்ச்சி எள்முனையும் வளரா தென்பேன்.

வரலாற்றை மறைத்தெழுதும் திருட்டு எத்தான்;
வண்டமிகழை வளர்ப்பவனோ ? உண்மை உழைப்பைத்
தரவராத தடிமரங்க ளாலே பயனென் ?
தமிழ்வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குப் பொதுமை வேண்டும் !

ஒட்டாதார் செய்செயல்கள் உப்பு நீரே !
உதவாதார் தமக்கெல்லாம் மாலை போடல்
பட்டமரம் தழைக்கப்பால் ஊற்றல் போலாம்;
பைந்தமிழை வளர்த்திடநல் உள்ளம் வேண்டும்.

இதுவரைக்கும் யாரிங்கே எதைத்தான் செய்தார் ?
எல்லோரும் தனிவழியில் ஏதோ செய்தார் !
பொதுநிலையில் தமிழ்ப்பணிகள் யாரே செய்தார் ?
போற்றுதற்கும் புகழ்தற்கும் தானே செய்தார் .

ஒன்றுபடு! போராடு ! புரட்சி செய்க !
உள்ளங்கலந்து நற்பணிகள் ஆற்ற வருக!
இன்றிருக்கும் நிலைமாற்ற எழுச்சி கொள்க !
எல்லோரும் ஒன்றென்னும் எண்ணம் கொள்க !

தமிழ்வளர்ச்சி இதுவரையில் தாழ்ந்த தற்குத்
தமிழரெல்லாம் தம்வளர்ச்சி பார்த்து வாழ்ந்த
உமிழ்நிலையே என்பதனை உணர்க நன்றே !
உயர்தமிழ்த்தாய் சிறப்படைய ஒன்றாய் சேர்க !

பேருணர்ச்சி தமிழுணர்ச்சி தழைப்ப தற்குப்
பெரும்பாடு பட்டோரின் செயல்கள் கண்டோம்
வேருணர்ச்சி பொதுஉணர்ச்சி சிறந்து வாழும்!
வெற்றுணர்ச்சி தன்னல உணர்ச்சி வீழும்.

24 . செயல் வீரனாகு தமிழா !

எழுக எழுக தமிழினமே !
இன்றே எழுக தமிழினமே !
இழந்த புகழை மீட்பதற்கே
இன்றே எழுக தமிழினமே !
எழுதிப் பேசிப் பயனில்லை
இன்றே எழுக தமிழினமே !
அழுது புலம்பிப் பயனில்லை
ஆர்ப்புற றெழுக தமிழினமே !

அன்னைத் தமிழைக் காப்பதற்கே
அறிஞ ரெல்லாம் முன்எழுக !
முன்னைத் தமிழைக் காப்பதற்கு
முனைஞ ரெல்லாம் முன்வருக !
கன்னித் தமிழைக் காப்பதற்குக்
காளை யீரே ! கன்னியரே !
மின்னல் போல விரைந்தெழுக !
மீட்சி பெறவே உடனெழுக !

கடைகள் பெயரைத் தமிழாக்கக்
கடிதே எழுக தமிழினமே !
மடைதி றந்த வெள்ளம்போல்
மான மறவர் எலாம்எழுக !
படையாய்த் தமிழர் புறப்படுக !
பாயும் ஆறாய்ப் புறப்படுக !
நடையில் அரிமா நடையிருக !
நல்ல தமிழைக் காத்திருக !

கல்விக் கூடம் தமிழ்வழியில்
காலமெல்லாம் இயங்குதற்கு
வில்லில் எழும்பும் கணையாக
விரைந்தே எழுக தமிழினமே !
பொல்லார் கூட்டம் புழுதிபடப்
பொங்கி எழுக தமிழினமே
சொல்லில் வீரம் காட்டாமல்
செயலில் இறங்கப் புறப்படுக !

பட்டம் பதவி என்றிராமல்
பாயும் வேங்கை போலெழுக !
கொட்ட மடிக்கும் தமிழ்ப்பகைவர்
கொள்கை மாற்றப் புறப்படுக !
சட்டம் பேசும் வழக்கறிஞர்
செந்தமிழ் பேசச் செய்திருக !
விட்டால் போதும் இந்நாளை
வீணர் சூழ்ச்சி வென்றுவிடும் !

தமிழ் ரெல்லாம் கையொப்பம்
தமிழில் நன்றாய் இடச்செய்க !
தமிழில் அலுவல் நடத்திடவே
தகுந்த முறையைக் கொடுத்திருக !
தமிழில் மேன்மைக் கலையெல்லாம்
தடையில் லாமல் வளர்வதற்குத்
தமிழில் நூல்கள் குவித்திருக !
தமிழை உலகில் உயர்த்திருக !

எல்லாம் தமிழில் நடப்பதற்கே
ஏற்ற செயல்கள் செய்திருக !
வல்ல ஆட்சி மன்றத்தில்
வகையாய் எடுத்துச் சொல்லிருக !
நல்ல தமிழுக் (கு) அரியணையை
நன்றாய்ப் போடச் செய்திருக !
வெல்லத் தமிழே வெற்றிபெற
விரைந்தே எழுக தமிழினமே !

25 . பகட்டுத் தமிழன்

உறைக்காத செம்மறியாய் தமிழன் உள்ளான்;
உணர்வற்ற பட்ட மரமாய்த் தமிழன் உள்ளான்;
ஆரியத்தின் ஆங்கிலத்திற் கடிமை யானான்;
ஆக்கமோஒரு துளியும் பெறாமல் போனான் !
உறைபனியா ஒண்கதிர்க்கு வரவு கூறும் ?
உழுத்தமரம் வாயிலுக்கா வந்து நிற்கும் ?
பிறைக்கோட்டு மதவேழத் தமிழன் இந்நாள்
பிணமாகத் திரிகின்றான்; என்ன செய்வேன் ?

பெற்றவளை நடுத்தெருவில் விட்டு விட்டுப்
பேதையெனத் திரிகின்றான் தமிழன்; இந்நாள்
உற்றவரை வரவேற்கும் உள்ளம் இன்றி
ஒன்னலரை வரவேற்கும் உள்ளம் கொண்டான்;
புற்றுமனம் கொண்டுள்ளான் வஞ்ச முள்ளான்;
பொய்வேடப் புனைவுகளில் புதைந்தே விட்டான்;
வெற்றார வாரத்திற் காங்கி லத்தை
வெறி கொண்டே கற்கின்றான்; என்ன செய்வேன்?

ஒற்றுமையைக் கொடுநஞ்சாய்க் கருது கின்றான்;
உளம்ஒன்றாச் செயல்செய்து மகிழு கின்றான்;
கற்றவரும் தமிழ்வளர்ச்சி காண வில்லை;
கடுகளவும் தமிழ்க்கலைகள் பேண வில்லை;
வெற்றுகரையில் தன்னலத்தில் வெறி கொண்டான்;
விலைப்பெண்டிர் போல் நடித்து வாழு கின்றான்;
நற்றமிழை மதிக்காமல் ஆங்கி லத்தின்
நாட்டியத்தில் மகிழுகின்றான்;என்ன செய்வேன்?

26 . ஆசிரியப் பெருமகனே !

தமிழா சிரியப் பெருமகனே !

தமிழா சிரியப் பெருமகனே !

அமிழ்ப் போகும் தமிழ் மொழியை

ஆழப் புதைக்க மனங்கொண்ட

தமிழா சிரியப் பெருமகனே !

தமிழின் மீதக் கறையில்லாத்

தமிழா சிரியப் பெருமகனே !

தமிழால் வாழும் தமிழ்மகனே !

கல்வியை கடைச்சரக் காக்கின்றாய்

காவடி வணிகன் ஆகி

பல்பொருள் அங்காடி உரிமையாளனென

பல்லிளித்து பெருமையெல்லாம் குலைக்கின்றாய் !

தேனார் தமிழை வெறுக்கின்றாய் !

தேடு கின்றாய் வடமொழியை!

வானக் கதிரை இழந்தபின்னால்

வருமோ விடியல் ? தமிழ்மகனே !

இன்பத் தமிழை இனிதூட்டி

இளைஞர்கட் (கு) ஊக்கம் அளிக்காமல்

புன்மை மொழியை வணங்கிநின்று

புதுமை செய்ய நினைக்கின்ற

உன்போல் அடிமை உலகிலுண்டோ ?

உயர்ந்த மொழிமேல் பற்றின்று

என்புக் கூட்டை இழுத்ததைத்தே

இன்பங் காணும் தமிழ்மகனே !

அழகு நிறைந்த தமிழ்நிலத்தில்
பணம் குவிக்கும் மனம் கொண்டு
பழகு தமிழ்த்தாய் கழுத்தறுக்கும்
பண்பில் மகனே ! தமிழ்ப்பகையே !
தொழுத்த குந்த தமிழறம்விடுத்து
தோல்வெ ளுத்தோர் பண்பாடுபேணிப்
பழமை யான தமிழ்ப்புகழைப்
பாழ்ப டுத்தும் புலவோனே !

காலம் நல்ல காலமிஃதே !
கலைகள் வளர்ந்து செழிக்கின்ற
சாலச் சிறந்த காலமிஃதே !
தமிழா சிரியப் பெருமகனே !
ஞாலம் போற்றும் நற்றமிழுக்கு
நாளும் தொண்டு செயவருக !
கோல மெல்லாம் செந்தமிழில்
குவிக்க வருக தமிழ்மகனே !

27 . வருக இன்றே !

எல்லோரும் எழுதுகின்றார் பேசு கின்றார்;
இதுவரைக்கும் நந்தமிழில் ஆட்சி இல்லை;
வல்லவராம் வாய்ப்பேச்சில் எழுத்தில் ஆய்வில்;
வளர்ப்பதுவோ தம்பெருமை வருவாய்க் காசு;
செல்வரெங்கும்; வண்டமிழைப் புகழ்வர் எங்கும்;
செழித்ததுவோ செந்தமிழும் ? தமிகைக் காவார்
பொல்லாரே ! காசுக்கே வாழு கின்ற
போலிகளே ! இவராலே தமிழா வாழும் ?

முனைவரென்ற பேராலே பல்லோர் உண்டு;
முன்வந்து தமிழ்வளர்க்க யாரும் இல்லை!
செய்தித்தாளில் கட்டுரைகள் எழுதிச் செல்வார் !
திகையளவும் தமிழ்த்தொண்டில் நாட்டம் இல்லார்!
வினைத்தாய்மை வினைத்திட்டம் கற்றி ருந்தும்
விளையாட்டாய் இருக்கின்றார் ! பயனே இல்லார் !
பனைஓலைச் சலசலப்பா தமிழ்வ ளர்க்கும் ?
பண்புள்ள தமிழ்உணர்வே தமிகைக் காக்கும் !

இருக்கின்ற முனைவரெல்லாம் இன்றே முந்தால்
இருக்கின்ற தமிழ்அடிகை இன்றே தீரும் !
தெருத்தெருவாய் தமிழ்வளர்ச்சிப் பணிக ளாற்றச்
செயல்முனைவர் திரண்டெழுந்தால் தமிழே ஓங்கும்!
அருந்தமிழில் ஆட்சியிலை என்றி ருந்தும்
அடக்கமுடன் இருப்பதுவா முனைவர் செய்கை !
வரும் இளைஞர்க் குணர்வுட்டி எழுச்சி யூட்டி
வளர்த்திருவீர் செந்தமிகை ! வருக இன்றே !

28 . பொலிவுறும் தமிழ்

எழுச்சி கொண்டே திரண்டுவிட்டார் தமிழர் ! தங்கள்
இன்னுயிரைத் துறந்தேனும் தமிழைக் காப்பார் !
பழுத்துவிடும் சருகினைப்போல் அடிமை வீழும் !
பண்பட்ட தமிழ்மொழியே நாட்டில் சூழும் !

பல்கலைகள் தமிழ்மொழியில் பரவு தற்கும்
பயனுள்ள புதுக்கலைகள் வளர்வ தற்கும்
நல்லறிஞர் தமிழறிஞர் எல்லாம் தங்கள்
நல்லுயிரைத் தருவதற்கும் துணிந்து விட்டார் !

அருந்தமிழே தமிழ்மண்கை ஆளு தற்கும்
வடமொழியின் ஆங்கிலத்தின் வல்லாட்சி ஒழிவதற்கும்
வருகின்றார் தமிழறிஞர் ! உயிர்போ னாலும்
வண்டமிழை வாழ்விப்பார் ! ஒன்று சேர்வீர் !

வி .க, மறைமலையார் , ஆற்றல் மிகுபாவாணர்
தமிழின் வேராய்ந்த ஞானப்பிரகாசர் தொல்சுவடி
சி .வை.தா , உ.வே.சா புரட்சிக்கு பாவேந்தர்
தீந்தமிழை உலக உச்சிக்கு உயர்த்திட்டதனிநாயகம்!

இன்னும் பலர் தமிழ் காத்த அறிஞராவார்;
எழுச்சிமிகு போர்ப்படையை வகுத்தார் அந்நாள்
வல்லதமிழ் அறிஞரெலாம் இந்த நாளில்
வருகின்றார் பட்டினிப்போர் நடத்து கின்றார் !

ஆட்சிமொழி தமிழாக அமைவ தற்கும்
அன்னைமொழிக் குரிமைதனைத் தேடு தற்கும்
மாட்சிமிக்க தமிழறிஞர் சூழ கின்றார் !
மானமிக்க தமிழ்மறவீர் எழுக இன்றே !

தாய்மொழிக் கல்விதனைத் தருவ தற்கும்
தமிழ்ப்படித்தோர் வேகலையினைப் பெறுவதற்கும்
கோயிலிலே செந்தமிழைக் கூறு தற்கும்
கொல்லேறாய்த் தமிழ்ப்புலவீர் ! எழுக இன்றே !

தமிழ்வாழும் தமிழ்மண்ணில் இனிமேல் தானே
தயக்கமின்றிப் புறப்படுவார் இளைஞர் எல்லாம்;
உமிபோலப் பறந்து விடும் பகைமை எல்லாம்
உருவாகும் புதுநிலம் தமிழர் மண்ணே !

கல்வியெல்லாம் தமிழாகும் அறிவே ஓங்கும் !
கலைபலவும் வளர்ந்துவரத் தமிழே மீளும் !
செல்வமெலாம் பெருகிவரும் செழிக்கும் நாடே !
சேர்ந்துவரும் இன்பமெலாம் தமிழால் தானே !

29 . தமிழா திருந்துவாயா ?

சிறப்புடைய செந்தமிழை விட்டு விட்டுச்

சீர்கெட்டாய் ஆங்கிலத்தை விரும்புகின்றாய் !

புறப்பாட்டுத் தமிழ்மறவர் வீர மெங்கே !

புகழ்மானம் அறிவாற்றல் பண்பா டெங்கே !

முறமெடுத்துப் புலியெதிர்த்த மங்கை யெங்கே ?

முன்னேற்றம் தமிழ்மொழிக்கு ஏதேனு முண்டோ ?

உறவான தமிழ்மொழியைத் ஒதுக்கி விட்டாய் !

உயிரற்ற உடலாக உலவு கின்றாய் !

பழஞ்சிறப்பு மிகவுடைய தமிழ்ம றந்தாய் !

பண்பாட்டைத் தமிழ்க்கலையை நீயே கொன்றாய் !

வழங்கிவரும் ஆங்கிலத்திற் கடிமை யானாய் !

வாய்மூடிக் கிடக்கின்றாய் ! இன்னும் நீயும்

மழுகளிராய் வலிபெற்றே எழுவ தெந்நாளர் ?

மானத்தைப் பிறமொழிக்கே விற்று விட்டுப்

பழம்பெருமை பேசுவது வெட்கக் கேடாம் !

பைந்தமிழைக் காப்பதுவே முதன்மை வேலை !

பணம்படைத்தாய் அறிவியலின் நலம்ப டைத்தாய் !

பல்துறையில் வளர்ச்சிகண்டாய் வாழு கின்றாய் !

உணர்வற்றே இருக்கின்றாய்; இன்னும் இன்பம்

உருவெடுக்கும் தமிழ்மறந்தே ஒரு கின்றாய் !

தணலொத்த கருத்தெடுத்துத் தந்த பின்னும்

தமிழன் நீ உணர்வற்றே இருத்தல் நன்றோ ?

மணற்கயிற்றால் மாவேழம் பிணித்தல் உண்டோ ?

மானமற்ற உன்செயலில் உறுதி உண்டோ ?

30 . உணர்ச்சி பெறுவீர் !

பணமுண்டு பட்டமுண்டு பதவி யுண்டு !

பலப்பலவாய் ஏந்துகளும் உண்டே ! ஆனால்
குணமில்லை தமிழ்வளர்க்கும் கொள்கை இல்லை
குமுகாயப் பெருநோக்கும் துளியும் இல்லை
தணல்தெறிக்கப் பேசுவார் கட்சி யாளர்
தம்மைத்தாம் புகழ்ந்துகொள்வார் தமிழ் ரென்பார்
பிணந்தினனும் கமுகன்னார் பிகழுகள் செய்வார்
பீடுடைய செந்தமிழ் பற்றே இல்லார் .

ஏந்துபல இருப்போர்க்கோ மனமே இல்லை
எழிற்றமிழை வளர்க்கின்ற மனமே இல்லை
வேந்தரெல்லாம் அந்நாளில் தமிழைக் காக்க
வேண்டுவன புலவர்க்கே வாரித் தந்தார்
நீந்துகின்றார் பகட்டதனில் பணம்ப் டைத்தோர்
நினைவுகளைத் தன்னலத்தில் நிலைக்கச் செய்தார்
மாந்துகின்றார் தம்வாழ்வில் இன்பத் தேனை
மாத்தமிழைப் புறக்கணித்தே வாழு கின்றார்.

வீட்டுக்குள் எரிந்துகொண்டு வீரம் பேசும்
வீணர்க்கும் தமிழில் பற்றிங்கே உண்டாம்
ஏட்டுக்குள் எரிந்துகொண்டு எழுச்சி பாடும்
எத்தர்க்கும் தமிழில்பற் றிங்கே உண்டாம்
காட்டுக்குள் மழைபொழிந்தால் நாடா வாழும் ?
கற்றரையில் பயிர்விளைத்தால் பயனா கிடும்?
கூட்டுக்குள் எரிந்துகொண்டு குருவி காட்டும்
குரலுக்கா குமுகாயப் புரட்சி தோன்றும் ?

எல்லோருக்கும் தமிழ்ப்பற்று வேண்டி மிங்கே !

ஏற்றமிகு தமிழ்க்கல்வி வேண்டி மிங்கே !

இல்லார்க்கும் இருப்போர்க்கும் பொதுவாய்க் கல்வி

இருப்பதுதான் சிறப்பென்றே அறிந்தி ருந்தும்

பொல்லா முறையினிலே ஆரியத்தைப்

புகுத்திவிட்டார் அரசியலார் என்ன செய்ய ?

வல்லோரே ! செல்வர்கள் ! தமிழைக் காக்க

வருவாயைத் தமிழ்க்கீவீர் ! தமிழ ராவீர் !

உணர்பற்றி எரியும்போ தணைப்ப தற்கோ

ஒருவரையும் காணவில்லை ஆங்கி லத்தின்

பேர்சொல்லி ஆடுகின்றார் தமிழ ரெல்லாம்

பெருகிவரும் வெள்ளத்தைத் தடுப்ப தற்கே

யாரிங்கே வருகின்றார் ? தலைமேல் வெள்ளம்

எல்லோரும் மேனாட்டார் போலே ஆனார்

தேரேறி வருகின்ற தமிழ்த்தாய் இந்நாள்

தெருவோரம் கிடக்கின்றாள் உணர்ச்சி கொள்வீர்!

இடிவீழ்ந்த போதிலும் ஏனேன்று கேளார் !

எருமையென்றே ஏடிசினும் எதிர்க்க மாட்டார் !

குடிகெட்டுப் போனாலும் குமுற மாட்டார் !

கும்பிட்டே ஆங்கிலத்தைத் தலைமேற் கொள்வார் !

வெடிவைத்துத் தகர்ந்தாலும் இவர்கள் போக்கோ

ஆங்கிலத்தோல் பக்கந்தான் விரைந்து போகும்

துடிக்கின்றாள் தமிழ்த்தாயும் தெருவோ ரத்தில்

துயதமிழ் நெஞ்சங்காள் துடிப்புக் கொள்வீர்!

31 . தமிழனுக்கு உணர்வில்லை !

நேற்று முளைத்த காளானோ.

நெஞ்சு நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

தூற்றி எழுந்த சிறுபதரோ.

துள்ளிக் குதித்து மகிழ்கிறது.

சேற்றில் நெளியும் சிறுபுழுவும்.

செயலில் துடிப்பாய் இருக்கிறது.

ஆற்ற லுள்ள தமிழ்மகனோ.

அடங்கிக் கிடந்தே வாழுகின்றான்.

கோடை வெயிலின் வேட்கையினைக்

குட்டை நீரும் தணிக்கிறது.

ஓடை எழுப்பும் மெல்லிசையில்

உள்ளம் மிகவும் களிக்கிறது.

பேடை எழுப்பும் பெருங்குரலில்

பெண்மைச் சிறப்பும் தெரிகிறது.

மேடை முழக்குத் தமிழ்மகனோ

மேன்மைத் தமிழை அறியவில்லை.

சின்ன தூரும்பும் பல்குத்தும்.

சிறிய கடுகில் காரமுண்டு.

சின்ன விண்மீன் ஒளிசெய்யும்.

சிதறும் பனியில் குளிர்ச்சியுண்டு.

மின்னற் பூச்சி ஒளிசிந்தும்.

விரிந்த உலகை அணுவழிக்கும்.

தென்னன் மரபின் தமிழ்மகனோ

தேர்ந்த தமிழை அறியவில்லை.

மின்னுக் குண்டு பேராற்றல்.
மீசைக் குண்டு பெருவீரம்.
கன்னற் குண்டு நல்லினிப்பு.
காதற் குண்டு பெருவலிமை.
தென்னைக் குண்டு பெருநன்றி.
தேனுக் குண்டு மிகுந்தசுவை.
தன்னை யறியாத் தமிழனுக்குத்
தமிழில் உணர்வு சிறிதுமில்லை.

சிட்டுக் குருவிக் குணர்வுண்டு.
சிறந்த குடும்பப் பொறுப்புண்டு.
கொட்டும் மழைக்கும் சிறப்புண்டு.
கொடிய வனுக்கும் இரக்கமுண்டு.
வெட்டும் மரமும் தளிர்ப்பதுண்டு.
வேட்டை நாய்க்கும் அன்புண்டே.
எட்டும் பத்தும் பெற்றவர்க்கோ
ஏனோ தமிழ்மீ துணர்வில்லை ?

32 . புயலே வீசும் !

தனித்தனியே தமிழரெல்லாம் பிரிந்தே உள்ளார்;
தான்தோன்றித் தனமாக வாழு கின்றார்;
பனித்துளிகள் ஒன்றுபட்டா பாயும் வெள்ளம் ?
பதரெழுந்து பசியோட்டும் கால முண்டோ ?
இனித்தமிழர் ஒன்றுபட வில்லை யென்றால்
இருக்கின்ற தமிழுணர்வும் இழிந்து போகும்;
குனிந்திருக்கும் தமிழரெலாம் நிமிர்ந்து நின்று
குறைபோக்கக் குதித்தவர வேண்டி மின்றே !

அவரவரும் தற்பெருமை கொள்ளு கின்றார்;
ஆடுகின்றார் பாடுகின்றார் தமிழக் காக;
உவந்தொருவர் வந்துநின்று தொண்டு செய்ய
உடன்வந்தார் என்றுசொல்ல யாரு மில்லை;
சுவராக இருக்கின்றார்; சூடு மில்லை;
சூழ்ச்சியுடன் நடக்கின்றார்; சாதி பார்த்துத்
தவறாக நடக்கின்றார்; தருக்கு கின்றார்;
தமிழ்த்தாயோ ஆட்சியின்றிக் கவலு கின்றாள் .

இன்கறக்கும் தமிழென்று சொல்லிக் கொண்டே
இருக்கின்ற வினைப்பாட்டை மறந்து விட்டுத்
தன்னலத்தில் மிதக்கின்றார்; ஆங்கி லத்தைத்
இந்நாட்டின் மொழியாக ஆக்கு கின்றார்;
பன்னலமும் பல்வளமும் கொண்டி லங்கும்
பைந்தமிழை வெறுத்தொதுக்கித் தள்ளி விட்டுப்
பொன்னலத்தைக் காண்பாரோ தமிழ் மக்கள்?
பொல்லாங்கை விதைக்காதீர் புயலே வீசும் !

33 . தமிழன் யார் ?

தமிழன் உலகின் முதல்மாந்தன்;
தமிழும் உலகின் முதன்மொழியாம்;
தமிழால் தமிழன் உலகாண்டான்;
தமிழில் கலைகள் பலகண்டான்;
தமிழன் கண்டான் பண்பாடு;
தமிழன் கண்டான் நாகரிகம்;
தமிழன் கண்டான் தன்மானம்;
தமிழன் கண்டான் நல்லொழுக்கம்;

ஈராயி ரமாண்டிற்கு முன்ன மேயே;
எண்ணற்ற இலக்கியங்கள் இலக்க ணங்கள்;
ஈரான தமதறிவால் கொடுத்தச் சென்றான்;
குலைவாழை மாபலாவாய் இனிக்கத் தந்தான்;
சீராகப் பல்துறைகள் செழித்த (து) அந்நாள்;
சிறப்பாக வாழ்ந்திருந்தான் தமிழன் அந்நாள்;
வேராக நின்றிருந்தான் உலகி னுக்கே;
வெற்றியெலாம் குவித்திருந்தான் பெருமை பெற்றான்;

இந்நாளில் இத்தமிழன் இழிந்து போனான்;
இருங்கோட்டு வேழமென்று பெயரைப் பெற்றோன்;
பொந்துக்குள் ஆந்தையென மாறிப் போனான்;
பொய்யாற்றில் தற்பெருமை ஓடம் விட்டுச்;
சொந்தநலன் ஒன்றினுக்கே வாழு கின்றான்;
சுடர்விளக்கைச் செந்தமிழை அணைத்து விட்டு
முந்துகின்றான் பிறமொழிக்கு வெளிச்சம் போட !
முடைநாற்றக் கொள்கையிலே மூழ்கு கின்றான்.

இனஉணர்வும் மொழிஉணர்வும் நாட்டுணர்வும்

எள்ளளவும் இல்லாமல் வாழு கின்றான்;

கனல் எழுப்பும் எரிமலையை அடிமைப் போக்கைக்

கண்ணீரால் அகைத்துவிட முயலு கின்றான்;

இனமானம் இல்லாமல் எதை அகைப்பான் ?

இழிகல்லாய் இருந்துகொண்டு எதிர்த்துப் பாயும்

சினவேங்கையை என்ன செய்வான் ? இங்கே

சீறிவரும் பிறமொழியை என்ன செய்வான் ?

நன்றிகொண்டு நச்சுமனம் கொண்டு நாளும்

நரிச்செயல்கள் பலபுரிந்து மாற்றம் இன்றி

ஒன்றுபட்டு வாழ்கின்ற மனமும் இன்றி

ஒண்டமிழின் வாழ்வழித்துத் தமிழன் வாழ்ந்தால்

என்றைக்கு உருப்படுவான் தமிழன் ? என்றும்

இழிநிலைதான் ! இழிநிலைதான் ! தமிழ் னுக்கே !

குன்றெடுத்த தோளெடுத்த தமிழன், இந்நாளி

குறுநரியாய்க் கும்பிட்டு வாழ்தல் நன்றோ ?

விழிப்புற்றார் எல்லாரும் இந்த நாளில் !

விழிக்காமல் இருக்கின்றான் தமிழன் மட்டும் !

செழிப்புற்ற செந்தமிழை விட்டு விட்டுச்

சேர்கின்றான் ஆங்கிலத்தை; வடமொழியை செஞ்சோடு

மொழிஅழிந்தால் எல்லாமே அழியும் என்ற

முறைமைதனை தமிழனின்னும் உணர வில்லை;

அழிந்துவரும் பண்புகளை அறிய வில்லை;

அடைந்துவரும் கேடுகளை அறிய வில்லை;

தன்மானம் பகுத்தறிவு போன திங்கே !

தக்கதொரு விருந்தோம்பல் மடிந்த திங்கே !
முன்னிருந்த உறவுமுறை அன்பு நட்பு

முடமாகி விட்டதந்தோ இந்த நாளில் !
தொன்னிலையை மறந்துவிட்டுப் புதுமை தன்னில்

தோன்றுவது தாயற்ற பிள்ளை போலாம்
அன்றிலுக்கு வேறுதுணை சேர்க்க லாமோ ?

அருந்தமிழன் ஆங்கிலத்தை நாட லாமோ ?

வயிரங்கள் குவிந்திருக்கத் தமிழன் இந்நாள்

வறுமையென்று கூப்பாடு போடு கின்றான் !
பயிர்வளரும் நன்செய்கள் நிறைந்தி ருக்கப்

பசிபசியென்று அரற்றுக்கின்றான்! சோலை வாழும்
குயில்மொழியைக் கேட்காமல் , இரவில் கோட்டான்

குழுவதில் மயங்குகின்றான் ! ஊன்க லந்த
உயிர்மொழியைக் காவாமல் தமிழன் இந்நாள்

ஒடுகின்றான் ! தமிழ்மறந்தே ஓடு கின்றான் !

பாடுபட்டு பயனில்லை பல்லாண் டாகப்

பைந்தமிழில் எழுதுவதில் பயனே இல்லை;
ஓடு பிரிந்த ஆமைகட்கு வாழ்வே இல்லை;

ஓண்டமிழைப் பிரிந்தவர்க்கும் வாழ்வே இல்லை;
நீடுதுயில் நீக்குதற்குப் பாடி வந்த

நிலவுபற்றிப் பாடுவதில் பயனே இல்லை;
ஏடுகூக்கும் மாணவர்க்குக் கல்வி மீது

வெறுப்பென்றால் பெற்றோரும் அதைக்கேட்பாரோ ?

பெற்றோர்க்குத் தாய்மொழியோ தமிழே ஆகும்;

பெற்றபிள்ளை ஆங்கிலத்தைக் கற்க வேண்டும்;
எற்றுக்கோ இவ்வேறு பாடு ? பொங்கி

எழுகின்ற அறிவுற்றை அடைத்து விட்டு
வெற்றுக்குப் புத்தூற்றைத் தோண்ட லாமோ ?

வேருக்கு வெந்நீரைப் பாய்ச்ச லாமோ ?
குற்றுமியாய்ப் போகின்றான் தமிழன் ! ஓடும்
குள்ளநரி மூச்சுக்கும் நிற்க மாட்டான்.

தறிகெட்டுப் போகின்றான் தமிழன்; இன்பத்
தமிழ்மறந்து நெறிகெட்டே இவன்போ கின்றான்;

வெறிகொண்டே ஆங்கிலத்தை விரும்பு கின்றான்;
வெற்றியெலாம் இழக்கின்றான்; வீறி முந்தான்;
குறிகெட்டு வாழ்கின்றான் தமிழன்; வீணே

கூரான தன்னறிவை மழுங்க வைத்துப்
பொறிகளற்ற பொம்மையென மாறி விட்டான் !
சிறுத்தையாய் இவன்மாறி வருதல் என்றோ ?

புரட்சிக்கு வழிகோலும் சிறுத்தை கானோம் !

பொங்கியெழுந் தார்ப்பரிக்கும் புலவன் கானோம் !
திரண்டெழுந் றமிழ்மறவர் கூட்டம் கானோம் !

தீதற்ற ஒருதலைவன் இங்குக் கானோம்!
முரண்பட்ட போக்கைத்தான் முறிய டிக்க

முதறிநீர் ஒருவரிங்குத் தோன்றக் கானோம் !
சுரண்டகின்ற பேர்வழியே தோன்று கின்றார் !

சுடர்எனவே ஒரு புரட்சி தோன்றக் கானோம் !

34 . தமிழ்மொழி விடுதலை !

நாடி நரம்பின் ஓடும் குருதியில்
நலமுறத் திகழ்வது நந்தமிழே !
ஆடி அடங்கிடும் வாழ்வு வளம்பெற
அறிவினைத் தருவ (து) அருந்தமிழே !
பாடி மகிழ்ந்திடப் பரவித் தொழுதிடப்
பைந்தமிழ் விளைப்பது நம்முயிரே !
தேடி அயன்மொழி கற்க விரும்பிடும்
தெளிவிலாத் தமிழரிஃ தறிகிலரே !

காலம் பலப்பல கடந்து மறைந்திடக்
கவின்மொழி தமிழ்மொழி நிலைத்ததிங்கே !
ஞால முதன்மொழி யாக விளங்கியே
நயமொழி தமிழ்மொழி நடந்ததிங்கே !
கோல நறுந்தமிழ் கொஞ்சி மகிழ்ந்திடக்
குவலய அறநெறி குவிந்ததிங்கே !
பாலாம் தமிழ்தனை நாமும் மறந்தொரு
பயனிலா மொழிதனைப் பரவுவதோ ?

எல்லா வளங்களும் நிறைந்து விளங்கிடும்
இசைமொழி எதற்குமே பயனிலையோ ?
நல்ல தமிழ்மொழி நாளும் உயர்ந்திட
நமதர செதனையும் செயவிலையோ ?
எல்லை யிலாப்பெருங் காலம் கடந்துவாழ்
எனதுயிர் மொழிதனை இழந்திடவோ ?
வெல்லும் தமிழ்மொழி ! வெல்லும் தமிழ்மொழி !
விளைந்திடும் தமிழ்மொழி விடுதலையே !

35 . குறள்நெறி கொள்க!

வானெழுந்த செங்கதிரை , கவையம் போற்றும்
வள்ளுவரின் திருக்குறளை , வைத்துக் கொண்டு
கானெழுந்த கடும்புலியாய் , நச்சுப் பாம்பாய்க்
கழுகினமாய் , நாமெல்லாம் வாழு கின்றோம் !
தேனெழுந்த செஞ்சொல்லை விட்டு விட்டுத்
தேள்கொடுக்கின் நஞ்சுதனை மனத்தில் தேக்கிக்
கூனெழுந்த அறிவுடனே வாழு கின்றோம் !
குறள் காட்டும் செந்நெறியை மறந்தோம் இன்றே !

மனஅழக்கைப் போக்காமல் மாண மன்றோம் !
மன்னுயிரைக் காக்காமல் இரக்க மன்றோம் !
கனற்கொள்ளி போல் வாழ்ந்தால் மாந்த நேயம்
கடுகளவும் இம்மண்ணில் வளரா தென்பேன் !
இனவிளக்காம் திருக்குறளை வைத்துக் கொண்டிங்
கிழிநிலையில் அன்பின்றி வாழும் செய்கை
அனற்காட்டில் நெய்மழைதான் பெய்வ தொக்கும் !
அணுவளவும் நன்னெறிகள் தோன்ற மாட்டா !

ஆழ்கடலில் முத்துக்குப் பெருமை உண்டு !
அறநூலாம் குறளுக்குப் பெருமை உண்டு !
வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி குறளே ஆகும் !
வழிதவறி நாம்நடந்தால் பழியே ஆகும் !
தாழ்வுற்று வாழ்வதிலே இன்ப முண்டோ ?
தன்மானம் நமக்கில்லை; வீழு கின்றோம் !
வீழ்ச்சியுற்ற நாமெல்லாம் விடியல் காண
வீறுகொண்டு குறள்நெறியை கடைப்பி டிப்போம் !

36 . களங்காண வருக !

ஆராய்ச்சி செய்கின்றார் !

ஆராய்ச்சி செய்கின்றார் !

அருந்தமிகை அரியகையில்

ஏற்றுதற்கே எப்போதும்

ஆராய்ச்சி செய்கின்றார் !

ஆராய்ச்சி செய்கின்றார் !

அறிஞரெலாம் இராப்பகலாய்

ஆராய்ச்சி செய்கின்றார் !

எழுதுகின்றார் ! பேசுகின்றார் !

எம்பியெம்பிக் குதிக்கின்றார் !

எரிகனலை , வான்இடியை ,

மேடையிலே எழுப்புகின்றார் !

பொழுதெல்லாம் தமிழ்த்தாயின்

நிலையெண்ணிப் புலம்புகின்றார் !

பொங்குகின்றார் ! உளம்வெதும்பிப்

புழுங்குகின்றார் ! சாடுகின்றார் !

தமிழ்வளர்ந்த பாடல்லை !

தமிழ்வளர்ந்த பாடல்லை !

தமிழ்வளரத் தமிழென்ன

தழைக்கின்ற செடிகொடியா ?

தமிழறிஞர் தமிழுணர்ச்சி

கொண்டவர்போல் காலமெலாம்

தமிழ்வளர்க ! தமிழ்வளர்க !

என்றாலே வளர்ந்திருமோ ?

களங்காண வரவேண்டும்
தமிழறிஞர் எல்லோரும் !
காட்டாற்று வெள்ளம்போல்
பாவல்லார் நாவல்லார்
உளமுடனே தமிழ்வளர்க்க
ஒன்றுபட்டு வரவேண்டும் !
உணர்வுடனே பலதுறையில்
செயலாற்ற வரவேண்டும் !

ஆங்கிலச்சொல் மிகையாகக்
கலந்தவரும் அக்குறும்பை
அழித்திடவே அறிஞரெலாம்
களங்காண வேண்டும் !
தீங்கிலாத் தமிழ்ச்சொல்லைத்
தமிழ்மக்கள் எல்லோரும்
தெரிந்துகொள்ளத் தமிழறிஞர்
தெருவினிலே வரவேண்டும் !

37 . முயற்சியற்றார்

மேனாட்டார் வரையறுத்த ஆண்டைக் கொண்டார்.

மேன்மையுறு தமிழ்ஆண்டை விட்டு விட்டார்.
மானமற்றே வாழ்கின்றார் தமிழ் ரெல்லாம்.

மாதத்தில் முதல்மாதம் சுறவ மாதம்
ஆனதமிழ் மாதமதை முதலாய்க் கொள்ள
அருந்தமிழர் ஒருநினைவாய் வருக இன்றே !
தேனமுதைத் தனித்தமிழை நாட்டு தற்குத்
திரண்டிருக தமிழ்நிலத்துத் தமிழ் ரெல்லாம் .

தமிழ்வளர்க்கும் தனியுரிமை தமிழர்க் குண்டு
தமிழ்மண்ணில் உரிமையற்று வாழு கின்றார்
தமிழ்வளர்க்க அரசியலார் சட்டம் போட்டால்
தமிழ்வளர்த்துத் தமிழரெலாம் வாழு வாரோ ?
அமிழ்துண்ண வா அரசு சட்டம் வேண்டும் ?
அறிவற்றுக் கிடக்கின்றார் தமிழ் ரெல்லாம் !
உமிக்கூட்டத் தமிழரையான் என்ன செய்ய ?
உருப்படுமோ இனிமேலும் தமிழர் நிலம் ?

வேற்றுமொழி சோறிடுமென் றாழ எண்ணி
அறிவற்றார் தமிழ்க்கல்வி தமிழர் கொன்றார்.
தீங்கனிகள் தமிழ்க்கலைகள் எல்லாம் கொன்றார்.
திளைக்கின்றார் மேனாட்டார் வாழ்க்கை கொண்டே.
ஈங்குவளர் தமிழ்ப்பண்பாடு மறந்தார் . அந்தோ !
இருகாட்டு நரியாக மாறி விட்டார்.
தூங்குகின்றார் சோம்பலுற்றார் வளர்ச்சி யற்றார்.
தூயதமிழ் வளர்க்கின்ற முயற்சி விட்டார்.

38 . மாந்தர் ஓரினம்

[நேரிசை ஆரியப்பா]

தெங்கும் பகையும் நாணல் மூங்கில்
வேம்பும் மாவும் அரகம் ஆலும்
வேற்றின மலர்த்தூள் தன்சிகை ஏற்கா!
நீருள் வாழும் மீனின் வகையும்
நிலத்தில் ஊரும் அரவும் அரணை,
அணிலும் எலியும், காக்கை குயிலும்
பருந்தும் கழுகும் , கிளியும் புறாவும்
பரியும், நரியும், மாடும் மானும்
தன்னினம் விட்டு வேற்றினம் புணர்ந்து
குட்டியோ , முட்டையோ ஈனாதல் அறியோம் !
மானுடக் கேடன் மனுவெனும் கயவன்
புகன்ற மேலோன் பார்ப்பான் கீழாள்
புலைச்சிகையப் புணர்ந்து குழுவிகை ஈனல்
காண்கிறோம் அன்றோ ? கற்றிரு பாடம் !
என்றன் தோழா , என்னுயிர்த் தமிழா
இப்புவி மாந்தர் இருபால் எவரும்
நிறமும் , நாடும் , மொழியுங் கடந்து
கூடி வாழ்ந்து குழவி ஈனலால்
மாந்தன் எல்லாம் ஓரினம் அறிக !
பிராமணன் கதைக்கும் மனுவை
பெயர்த்தே எறிந்து அழிப்போம் துணிந்தே !

39. தமிழனாய் வாழ்ந்திடு

எடுப்பு

தேன்இனி மையிலும் சுவைமிகு மொழிநம்
தாய்மொழி தமிழன்றோ ! அதைப்
போற்றியே நானும் வளர்த்திடல் நமது
நீங்காக் கடனன்றோ...?

முடிப்பு

பிற மொழி பேசிடும் மனிதர்கள் அவர்தம்
மொழியினை வளர்த்திடல் பார் அந்த
வளமில்லா மொழிகளை வளர்த்திட அவர் செய்யும்
முயற்சிகள் உனக்கில்லையே

(தேன் இனிமை)

தாய்மொழி தமிழில் பேசிடும் போது
பிறமொழி கலந்திடல் ஏன் நல்ல
அமுதத்தை உண்ணாங்கால் நஞ்சினைச் சிறிது
கலந்திடல் மடமையன்றோ?

(தேன் இனிமை)

எழுதிடும் போது பிழைகளைத் தவிர்ப்பது
இயலாதா தமிழா ? பெற்ற
அன்னையின் எழிலைச் சிதைத்தல் அறமோ
உரைத்திடு தமிழ்த்தோழா !

(தேன் இனிமை)

உன் உணர்வோடும் , உயிர்கூச் சோடும்
தமிழ் என்றும் வாழ வேண்டும் நீ
தமிழனாய் வாழ்ந்திடு; இனமானங் காத்திடு
தாயகம் உன் வசமாகும் !

(தேன் இனிமை)

40. தமிழினி்றி வாழ்வுண்டோ?

எடுப்பு

தேன்தமிழ் மாண்பை அறிந்திரு தமிழா;
அறிந்திருங் கால்நீ அகங்கிளர்ந் தெழுவாய்
தேன் தமிழ் மாண்பை....!

தொடுப்பு

அகங்கிளர்ந் தெழுந்தூநீ உயிர்ப்புடன் வாழ்ந்திட (2)
அருமைத்தமிழின்மாட்சி அனைத்தும்நீ அறிந்திரு !

முடிப்பு

ஈராயிரம் ஆண்டுகுமுன் திருக்குறள் படைத்தது
அதற்குப்பல் லாயிரம் ஆண்டுகள் முன்பே
தொல்காப்பியம் , அகத்தியம் இலக்கண நூல்பெற்றுத்
தரணியில் வளமுடன் திகழ்ந்தது தமிழே !

(தேன் தமிழ்)

இலக்கணம் பெறுமுன்பல் லாயிரம் ஆண்டுகுமுன்
இலக்கியம் படைத்தது ! இணையின்றித் திகழ்ந்தது.
விழுப்புறு இசைக்கலை, ஆடற் கலையிலும்
எழுத்திலும், வழக்கிலும் சீருடன் திகழ்ந்தது !

(தேன் தமிழ் ...)

புவி மொழிகளுக்கெல்லாம் தாயே , தமிழாம்
ஐந்திணை, ஐம்பால் அளித்ததும் தமிழாம் !
முகரமும் , னகரமும் தமிழறு சிறப்பாம்
நந்தமிழ் மொழிக்கிணை புவியினில் இல்லை !

(தேன் தமிழ் ...)

அகமும் , புறமும் அறமும் கற்பித்துக்
குமுகத்தின் மாண்பினை வளர்த்ததும் தமிழே !
தமிழர் நம் வாழ்வுடன் ஒன்றிய மொழியிது !
தமிழர்க்கு தமிழின்றி வாழ்வுண்டோ தமிழா ?
(தேன் தமிழ்)

41. உயிர்ப்புடன் வாழ்வோம்

எடுப்பு

எந்நாளும் போற்றுவோம்....

செந்தமிழாம் நம்தாய் மொழியினையே

எந்நாளும் போற்றுவோம்!

முடிப்பு

உலகின் மொழிகளுள் தமிழே முதன்மொழி !

உலகின் குடிகளுள் தமிழே தொல்குடி!

பரந்து விரிந்த குமரிக்கண்டமே (2)

தமிழர்நம் தாயகம் எனுமுண்மை சாற்றுவோம்.

(எந்நாளும்)

தமிழர்களுடன் தமிழிலே பேசுவோம் !

தமிழர் களுக்குத் தமிழிலே எழுதுவோம் !

பிறமொழி மக்கள் அவர்தாய் மொழியைப் (2)

போற்றி வளர்க்கும் துடிப்பினைப் பெறுவோம் !

(எந்நாளும்)

பேசும் தமிழில் பிறமொழி தவிர்ப்போம்

எழுதும் தமிழில் பிழைகள் களைவோம்.

பிறமொழி கலத்தலும் பிழைப்படக் கூறலும்

சிறப்புறு தமிழையே சிகைத்திடும் அறிவோம் !

(எந்நாளும்)

இன்றும் என்றும் வாழ்நாள் முழுவதும்

இன்பத் தமிழைப் போற்றிநாம் வளர்ப்போம்

தமிழின உணர்வுடன் திருக்குறள் நெறியில்

தமிழராய் உயிர்ப்புடன் விழுப்புற வாழ்வோம்.

(எந்நாளும்)

42. இனம்மீள வழிசெய்வீர் !

எடுப்பு

உருவிலா இறைவா ! தமிழர்நாம் பணிந்தோம்
அருள் எமக் கீயாயோ...?
எங்கள் துயர்களைக் களையாயோ ...?

உலகினை ஆள்பவர் நீர் - மக்கள்
அனைவரின் தந்தையும் நீர் !
தமிழர்கள் நாடின்றி - இன்று
தவித்திடல் ஏனப்பா ?
மாண்புடன் வாழ்ந்தோமே - இன்று
மதிசெட்டுத் தாழ்ந்தோமே....
கேடுகள் நீக்கிடுவீர் - அப்பா
பீடுற வாழ்ந்திடுவோம் !.

ஆரியர் திராவிடர்கள் - எம்மை
அழித்திருங் கொடுவெறியால்
சதிகள் பலசெய்தார் - அதனை
அறியாது அழிவுற்றோம் !
தன்னின மாண்பினையே - நாங்கள்
அறியா அழிவுற்றோம் !
எம்மினத் " தலைவர்களோ " - நாளும்
பிணம் தின்னும் கழுகுகளாய்
பணம்தேடி அலைகின்றார் அப்பா
இனம் மீள வழிசெய்வீர்!
யுத மக்களுக்கே - ஒரு
தனிநாடு அளித்துள்ளீர்!
முத்தத் தமிழ்குடிக்கும் - ஒரு
தனிஇடம் அமைத்தளிப்பீர்

உருவிலா இறைவா .

43. விழிப்புறுவ தெந்நாள் ...!?

எடுப்பு

உன் மாண்பை எண்ணினாலே...

என்னுள்ளம் துள்ளுதம்மா....!

என் வாழ்வின் ஏக்கமெல்லாம்....

தமிழ் மக்கள் மலர்ச்சியம்மா....!

முடிப்பு

முக்கனிச் சாற்றோடு தேன்சேர்த்துச் சுவைத்தாலும்

உன்சுவைதான் விஞ்சிடுமே (2)

தமிழேநீ தருசுவைக்கு இப்புவிவில் எதையம்மா

நிகரென்று நான் கூறுவேன்....?

- உன் மாண்பை...

புவிமடியுள் புதைந்துள்ள பொன்மணி வளமெல்லாம்

தமிழுந்தன் வளமாகுமோ....(2)

உலகத்தின் மொழியெல்லாம் ஓரணியில் வந்தாலும்

உன்வளமே ஒளிர்ந்தே ஓங்குமே....!

- உன் மாண்பை...

இலக்கணமாய் , இலக்கியமாய் தமிழ்மக்கள்

வாழ்வோடு

நீக்கமற நிறைந்த தாயே ...(2)

இனஒர்மை மயங்கியதால் இனஉயர்வை மறந்துள்ள

உன்மக்கள் விழிப்புறுவ தெந்நாள்...?

- உன் மாண்பை...

தொன்மைமிகுத் தமிழ்க்குடியே துயிலகற்றித்

துடித்தெழுந்து

உன் மாண்பை மீட்டெடுப்பாய் (2)

தமிழர் நாம் எழுந்தாலே தமிழ்ப்பகைவர் அடங்கிடுவர்

தமிழரினம் மீட்புறுமே...!

யாரிந்த குமரி வேந்தன்?

ஆரியர் கொடுமை தன்னை அவனிக்கு
எடுத்துரைக்க

வீறுகொண்டெழுந்ததோர் வேங்கைதான்
குமரி வேந்தன் !

தூய தமிழ்க் கொள்கை துணிந்துரைத்தான்
மாந்தர்

மூழவைத்த வஞ்சனைக்கு முடிவுரை
எழுதிவைத்தான் !

தீமைகள் இயம்ப ஓரான் திடமான நெஞ்சம்
கொண்டான் !

வீணர்கள் உரையும் கேளான் வெம்பகை
வலிதென்றெண்ணான் !

மாருதம் தமிழாம் தென்றல் வகையது
ஏற்றுரைத்தான்

வீணர்கள் அவன்றாழ் வந்து வீழ்வர் காண்
என்றோ ஓர்நாள்!

அச்சமும் அவன்பாழல்லை அரியதோர்
குறளைக் கண்டான்

துச்சமாய் எண்ணி மாந்தர் தூயர் களை வழியும்
சொன்னான்

இலக்கு என்னும் பாதை இளியர்கள் அறியார்
என்பான்

கட்டாயம் தமிழர் நெஞ்சில் கருப் பெறும்
குமரி வேந்தன்.

**முல்லை கலைக்கோ,
புலவர் வள்ளுவதாசன்**